

യുദ്ധ സഞ്ചിക

വോളം IV]

മുദ്രാശി: 1944 ഡിസെമ്പർ 15 -ാം, വെള്ളിയാഴ്ച

[പേജ് 15

ഞങ്ങളുടെ തീരുമാനം

ഇന്ത്യ, അതിന്റെ പഴയ ജീവിതരീതിയെ നിർത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തോടും ആശയോടുംകൂടെ മാഹാത്മ്യമേറിയ ഒരു ലക്ഷ്യം അടയ്ക്കുന്നതിനുമേണ്ടി ഭാരതം ഇന്നു ഭാവിയിലേയ്ക്കു ഉറപ്പു നോക്കുകയാണ്. ലോകജീവിതത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായി പങ്കെടുക്കുന്നതിന്നു എതിരും ഹാനികരവുമായ തടസ്സങ്ങളെ മുഴുവനും തട്ടിതകർന്നെമെന്നുള്ള തീരുമാനത്തിൽ, ഗവണ്മെന്റും ജനങ്ങളും ഐക്യരയോടെയാണ് വർത്തിയ്ക്കുന്നത്.

ഈ ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്ക്, ബ്രിട്ടനേറിയം ഐക്യരഷ്ട്രങ്ങളിലെ മറ്റു അംഗങ്ങളുടേയും സഹായസഹകരണത്തോടുകൂടി, അജന്തത, കാര്യം, രോഗം ഈ ഭോഷങ്ങളെ എത്രക്കുവാൻ വേണ്ട പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള ശാസ്ത്രീയവ്യവസ്ഥകൾ ഇന്ത്യയിൽ സിദ്ധിയ്ക്കുന്നതായിരിയ്ക്കും.

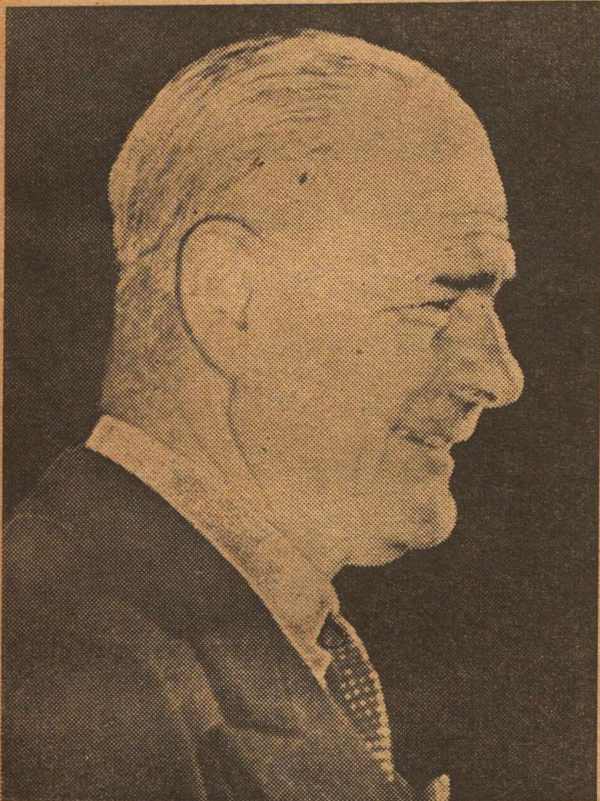

സാമുവൽ രംഗനാഥൻ

—സർ സാമുവൽ രംഗനാഥൻ (ഫൈ കമീഷണർ ഫോർ ഇന്ത്യ) ലണ്ടൻ സർവ്വകലാശാലയിൽ, ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ച പഠനരീതിയെ ഉൽഘാടനം ചെയ്യുകൊണ്ട് 1944 ഡിസെമ്പർ 9-ാം തീയതി ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽനിന്ന്

വിഷയവിവരം

ഭാഗം				ഭാഗം			
ആണ്ടുകളുടെ നീരുമാനം	1	സമര ഗാനം	8				
കുടുംബകുടുംബങ്ങൾ അഭിനന്ദനം	2	യുദ്ധരംഗത്തിലെ നമ്മുടെ യോദ്ധാക്കന്മാർ	9				
വിദ്യാഭ്യാസ ഒരു സമരം	3, 8	സ്പ്രാസേനിജയമ്മ	10				
ആശ്ചര്യകൾ	4-5	സോവിയറ്റ് നാട്ടിലെ സമരവക്ത്രങ്ങൾ	11				
ജൈത്രയാത്ര	6	ഇന്ത്യൻ ഭടൻ	11				
മണ്ണെണ്ണയുടെ കഥപ്പം തീർന്നു	7	അവൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ	12				

കുടുംബകുടുംബങ്ങൾക്ക് അഭിനന്ദനം

“കുടുംബകുടുംബങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി വളരെ കുറച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അതങ്ങിനെ ആയിക്കൂടാ. സമരരംഗത്തിനുള്ളിൽ ഗുണത്തെ ആശ്രയിച്ചുമാത്രമല്ല ഒരു സൈനികവിജയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. സാമാന്യങ്ങളുടെ ശരിയായ ഗണാഗതവ്യവസ്ഥയും അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുകയും നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളുടെ ഉൾജാഗ്രൂഹതയും ദൃഢനിശ്ചയവും ഇല്ലാത്തപക്ഷം ഒരു യുദ്ധവും സാധ്യമല്ല. ബ്രിട്ടീഷുകാരും ഇന്ത്യക്കാരായ സേനാധിപന്മാരും ചെയ്ത യുദ്ധങ്ങൾക്കു വേണ്ട സജ്ജീകരണങ്ങളും സാമഗ്രികളും എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു കൂട്ടു മിക്കാലും കപ്പലുകളാണ്. ഇതു സവിശേഷവും സജീവവും ആയ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്—നമ്മുടെ ജീവനുള്ളതും വിജയത്തിനും അത്യാവശ്യമായ ഒന്നു. അസംതൃപ്തികളും ആപത്തും നിറഞ്ഞ പരിതസ്ഥിതികൾക്കിടയിലാണ് അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നത്. ഈ സംഗതി തികച്ചും അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

സർവ്വ സൈന്യാധിപനെന്ന നിലയ്ക്കു ഞാനിതിന്നു എത്രമേൽ കടപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു എനിക്കറിയാം. ഇന്ത്യയിലെ വൈസ്രോയി എന്ന നിലയിൽ ഇന്നതിന് എത്രമാത്രമാണ് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും എനിക്കറിയാം.

സ്വന്തം പൗരന്മാരാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന കുപ്പൽഗതാഗതം ഇന്ത്യയുവശ്യമാണ്

ഇന്ത്യയിൽ പൂർവ്വരക്ഷകളുടെ അഭിവൃദ്ധി വളരെ പ്രധാനമാണ്. ഇന്ത്യയെപ്പോലെ അത്രമേൽ വിന്യീണ്ണവും നീളവുമുള്ള കടൽക്കരകൾ രണ്ടു മൂന്നു രാജ്യങ്ങളിലേ ഉള്ളു. തന്മൂലം ഇന്ത്യയിലെ നാവികവ്യവസ്ഥ ശക്തവും, ഇന്ത്യക്കാരാൽ നടത്തപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ‘ഡെപ്രിൻ’ വെച്ചു നൽകാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പരിശീലനത്തിന്നു വളരെയധികം സ്ഥാനാർത്ഥികളുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞു ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു.

സ്വഭാവമാണ് പ്രധാനം

നിങ്ങളുടെ സേവനത്തിൽ സർവ്വോപരിയായ സംഗതി സ്വഭാവമാണെന്ന് നിങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുമെന്നു എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. പേടിത്തോളനേയും സംശയഭാവവും കടലിലെ പ്രവൃത്തിയ്ക്ക് പറ്റുകയില്ല. സ്വഭാവത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉത്തമമായ പ്രായോഗിക പരിശോധകൻ കടലാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അശക്തതയും, മടിയിലും, അദ്ധ്വാനാലിപ്തിയുമുള്ളവർ കണ്ടെത്തുന്നപക്ഷം ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ ആയാൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ‘കുട്ടപ്പമേനിയ ഒരു ജീവിതപരിശോധന; പക്ഷെ ഒരു മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ പരിശോധനയാണതു്. കടലിലേയ്ക്കു പോകുന്ന മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ നാലുപുറവും തേക്കും പിടിച്ചുയരെയിരിക്കണം’ എന്നാണ് ലാററിൻ കവിതയുടെ ഫോറംസ് പറയുന്നത്. ഇന്നാണ് അദ്ദേഹം അതേഴുന്നിയിരുന്നതെങ്കിൽ തേക്കുന്നപകരം ഉരക്കുന്നത് ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നു.”

1—ബോമ്പെയിൽ ഡിസെമ്പർ 7-ാംനു ‘ഡെപ്രിൻ’ പരിശീലനക്കുപ്പലിലെ വാക്കിക സമ്മാനമാനവേളയിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു എഫ്. ഇ. വൈസ്രോയി വേവൽ പ്രഭു ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ.

യുദ്ധസഞ്ചിക

പ്രതിവാരപത്രം

മദിരാശി : 1944 ഡിസെമ്പർ 15-ാംനം, വെള്ളിയാഴ്ച

വിശിഷ്ടമായ ഒരു സമരം

1943 നവംബർ 9-ാം തീയതി വാഷിങ്ടണിലെ “വൈറ്റ് ഹൗസിൽ” വെച്ച് ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റു ദേശങ്ങളിൽനിന്നും മുഖ്യ പ്രതിനിധികൾ സമ്മേളിക്കുകയുണ്ടായി. നാലുതീനാലു രാഷ്ട്രങ്ങളെ ഇവർ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നു. ഫാസിസ്റ്റാക്രമത്തിന്നു പാത്രീഭൂതരായവരെ സഹായിക്കുന്നതിന്നു പ്രാപ്തിയുണ്ടാത്തവണ്ണം തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സഹകരണം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന്നായിരുന്നു അവർ അവിടെ സമ്മേളിച്ചത്. അങ്ങനെ യുദ്ധത്തിൽനിന്നും “യുനൈറ്റഡ് നേഷൻസ് റിലീഫ് ആൻഡ് റീഹാബിലിറ്റേഷൻ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ (യു.എൻ.ആർ.ആർ.എ.) എന്ന സംഘടന സമുത്ഭവിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സിന്നു താൻ സമർപ്പിച്ച ആദ്യത്തെ റിപ്പോർട്ടിൽ, അടുത്തുതന്നെ ഈ സംഘടന പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നതാണെന്നു പ്രസിഡെൻ്റ് റൂസ് വെൽട്ട് പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രവർത്തനത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയെപ്പറ്റിയും മൂന്നുതരം നൽകേണ്ടതായ ഭയനീയസ്ഥിതികളെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

രോഗബാധിതമായ ലോകത്തിനുള്ള ആദ്യചികിത്സ

രോഗബാധിതമായ ഒരു ലോകത്തിനുള്ള ആദ്യചികിത്സയാണിത്. യു.എൻ.ആർ.ആർ.എ. സംബന്ധിച്ച തീരുമാനത്തിൽ ഈ സംഘടനയുടെ ഉദ്ദേശത്തേയും ലക്ഷ്യത്തേയും പറ്റി ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു : ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ സൈനികശക്തികളാൽ മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ടതൊ, ശത്രുവിന്റെ പിൻവാങ്ങൽമുഖമായോ ഉള്ള ഒരു രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളെ കഷ്ടതകൾ, ഭക്ഷണമില്ലായ്മ, വസ്ത്രക്കുറവ് ഇവയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുകയും, അവരുടെ ആരോഗ്യത്തിന്നു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ നൽകുകയും, അഭയം കൊടുക്കുകയുമാണ് ഈ സംഘടനയുടെ ഒരു കൃത്യം. പ്രധാനമായ മറ്റൊരു കൃത്യം, തടവുകാരെയും, നാടുകടത്തപ്പെട്ടവരെയും സ്വരാജ്യത്തേക്കു തിരിച്ചുപോവുന്നതിന്നു സഹായിക്കുകയാണ്. പിന്നീടുള്ളത് ഓരോ രാജ്യത്തും അവശ്യസേവനങ്ങളെ വീണ്ടും നടപ്പിലാക്കുകയും, അവിടങ്ങളിൽ അത്യാവശ്യമായി വേണ്ട ക്ഷാമവും, വൈയവസായികവുമായ ഉപാദാനം ആരംഭിക്കുന്നതിന്നു സഹായിക്കുകയുമാണ്.

ലോകം ഇതേവരെ ചെയ്യാൻ തുനിയാത്ത അത്രമേൽ മഹനീയമായ ഒരു സേവനത്തിന്നാണ് യു.എൻ.ആർ.ആർ.എ. ഒരുമ്പെടുന്നത്. ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രചരണസംഘടനയിൽനിന്നും (യുനൈറ്റഡ് നേഷൻസ് ഇൻഫർമേഷൻ ഓർഗനൈസേഷൻ) പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഒരു ലഘുപുസ്തകത്തിന്റെ പേർ “തങ്ങളെത്തന്നെ സഹായിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടിയുള്ള ജനങ്ങളെ സഹായിക്കൽ” എന്നാണ്. ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ തിട്ടപ്പെടുത്തിയപ്രകാരം സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ട യൂറോപ്പിലും ഏഷ്യയിലും കൂടി കൂടാതെ 84,000,000 ജനങ്ങൾക്കു സഹായം ആവശ്യമായിവരുമത്രേ. പ്രസിഡെൻ്റ് റൂസ് വെൽട്ട് നൽകിയ സംഖ്യകൾ യൂറോപ്പിൽനിന്നു മാറിത്താമസിക്കപ്പെട്ട 20,000,000 പേരും, മറ്റുള്ള 25,000,000 പേർ ജപ്പാനെ ഭയന്നു ചൈനയിൽനിന്നും ഓടിപ്പോയവരെ സംബന്ധിച്ചതാണ്.

കുടുംബങ്ങൾ വേറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ചരിനഭിന്നമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, പല കുടുംബങ്ങളേയും നാടുകടത്തിയിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി ജർമ്മനിയിലെ യുദ്ധവ്യവസായങ്ങളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനായി നിർബന്ധിപ്പിച്ചുപെട്ട 1,800,000, ഹൂബർഗർ; അവരുടെ സ്വദേശം

ത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു, ദിനാന്തരം 24 നീവനക്കീടർ ഓടിയാൽ തന്നെ 8 മാസം വേണ്ടിവരും. ഇവരെകൂടാതെ ലക്ഷക്കണക്കിൽ യുദ്ധത്തടവുകാരണ്ടു്; കോൺസെൻട്രേഷൻ ക്യാമ്പിലുമുണ്ടു് (അവർ ആരെങ്കിലും ജീവിക്കുന്നപക്ഷം); കൂടാതെ അഭയാർത്ഥികളും, വീടില്ലാതെ യൂറോപ്പിലും ചൈനയിലും അങ്ങുമിങ്ങും തെങ്ങിത്തിരിഞ്ഞു നിരവധി നിസ്സഹായരുമുണ്ടു്.

ഇവർക്കു് പ്രാഥമികമായി വേണ്ടതു ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, വൈദ്യസഹായം ഇവയെല്ലാമാണു്. ജർമ്മൻകാർ പിൻവാങ്ങിയ ഇടങ്ങളിലെല്ലാം പട്ടിണിയുടെ വിത്തു വിതച്ചിട്ടാണു് പോയതു്. അവർക്കു് എട്ടുക്കോറു നേടത്തോളം ആഹാരസാമഗ്രികൾ അവർ കവർന്നുകൊണ്ടുപോയി. ഗ്രീസ്, പോളണ്ട്, ഇറാഖ്, നീതർലാണ്ടു്, ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെ വാഹനസൗകര്യങ്ങളും, ഗതാഗതവ്യവസ്ഥകളും, അവർ തകർത്തു കളഞ്ഞു. തന്മൂലം മിച്ച പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു ഈ രാജ്യങ്ങളിലേക്കു ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ കൊണ്ടുപോവുന്നതു വളരെയധികം വിഷമമായി വന്നിരിക്കുന്നു.

നാസികളാളത്തത്തിന്റെ പേക്കുത്തുകൾ

നാസികളുടെ കാട്ടാളരീതികളെപ്പറ്റി വായിക്കുമ്പോൾ, നമുക്കു ഏറ്റവും നീചരും നിന്ദ്യനുമായ ഹിറ്ററോടു ഒരു ശാന്തരും സർവ്വഭാവിയുമായ ഒരു വൃദ്ധനാണെന്നുകൂടി തോന്നിപ്പോവു്. ആയാളും ഒരു കൊലയാളിയായിരുന്നു. ജർമ്മൻകാർ കൊല്ലുകമാത്രമല്ല, അപരാധബലിവാന്യു് ക്രമേണ കൊന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ അക്രമങ്ങളും അഴിമതികളും നടത്തി; കൊച്ചുക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ പട്ടിണികിടത്തി. ആധുനികലോകത്തിൽ ആരും ചെയ്യാത്തവിധത്തിലുള്ള ദുർന്നയങ്ങൾ അവർ ചെയ്തു.

പ്രസിഡെൻ്റ് റൂസ് വെൽട്ടിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ ആവർത്തിച്ചു വായിച്ചു നോക്കേണ്ട മൂന്നു സംഗതികളുണ്ടു്. അപ്പോൾ, നാസികളുടെ കീഴാത നടപടികളാകമാനം എത്രമാത്രം ഭയാനകമാണെന്നു മനസ്സിലാവുന്നതാണു്.

ഒന്നു, പട്ടിണിക്കൊണ്ടു മരിച്ചുപോയ അത്രപേർ തന്നെ, വസ്ത്രങ്ങളില്ലാത്തും ദുരന്തരായി.

രണ്ടു്, യൂറോപ്പിലൊട്ടാകെയും, വേണ്ടത്ര ഭക്ഷണം ലഭിക്കാഞ്ഞിട്ടു ആയിരക്കണക്കിൽ കുട്ടികൾ മരിച്ചുപോയി.

മൂന്നു, പകുപ്പുവ്യധികൾ പലയിടങ്ങളിലും പരന്നിരിക്കുന്നു (സോപ്പില്ലാത്തതാണ് ശുചിയായിരിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നതു.)

ഈ നീചവും, നിന്ദ്യവും, ദുരീയവുമായ നാസികൾക്കെതിരായി ഓരോ രാജ്യത്തിലേയും ജനങ്ങൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു സമരം ചെയ്യുതിൽ അതിശയിക്കുന്നില്ല. ഭൂമുഖത്തു പല സേപാജ്യാപ്രദേശങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്; പക്ഷെ ഇതുപോലൊന്നാണു തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിട്ടില്ലതന്നെ. റൂസ് വെൽട്ട് ജനകീയ ഹൃദയത്തിലുള്ള ആ ചിന്തകൾക്കു ഇങ്ങനെ രൂപം കൊടുത്തു “നാസികളെ ആദ്യം മുതൽ തന്നെ പോരാടിയിരുന്ന അവർക്കു ലോകം വളരെയധികം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ സ്വന്തം നാട്ടു് ശത്രുവിന്നധീനമായിട്ടും, വീണ്ടും പൊരുതിവരുന്ന ആ സ്വതന്ത്ര ജനങ്ങൾ നാസികളുടേയും ജാപ്പകളുടേയും മട്ട്നത്തെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യുന്നതിന്നു വളരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടു്.”

അടിയന്തരാവസ്ഥയായ സഹായങ്ങൾക്കു, സഖ്യസേനകൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ശേഖരത്തിൽനിന്നാണെടുക്കുന്നതു്. ഗ്രീസിൽ ബ്രട്ടൻ നൽകിയതു് ഈ വിധത്തിലായിരുന്നു. സെപ്തംബർ 30-ാംനം പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു റിപ്പോർട്ടു് പ്രകാരം യു.എൻ.ആർ.ആർ.എ.യിൽ 1,700 ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുണ്ടു്. ഈ പ്രവർത്തകന്മാർ പരിശീലനയു, പരിചയവും, പരിക്കാനവും പ്രാപ്തിയും ഉള്ളവരാണ്. അവർ പല വിഭാഗത്തിലുൾപ്പെട്ടതും, വിവിധഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവരുമായ ജനസമൂഹങ്ങൾക്കിടയിലാണ് പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതു്. യൂറോപ്പിലും, ചൈനയിൽ ചുങ്കിങ്ങിലും, ആന്ത്രോപിയയിൽ സിഡ്നിയയിലും ഇത്തരം പ്രവർത്തകന്മാരുണ്ടു്. ചിലർ സൈപ്പ്രുകൾ വരുന്നതിന്നു വേണ്ടിയും, മറ്റു ചിലർ അപശരിയും പിതരണം ചെയ്യുന്നതിന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ഇതിന്നുവേണ്ടിവരുന്ന പണം ഏതാണു് 7,80,00,00,000 ക.യായിരിക്കുമെന്നാണ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ഇതിന്നുവേണ്ടി യു.എൻ.ആർ.ആർ.എ.യിൽ ഒപ്പിട്ട ചെറുതും വലുതുമായ 44 ദേശങ്ങളുടെ സംഭാവനമുലമുള്ള ഒരു “ലോകസമുദായ ഭണ്ഡാരം” ഏല്പിട്ടുത്തി

(ശേഷം 8-ാം പേജിൽ)

ആഴ്ചക്കുറിപ്പുകൾ

ജർമ്മിന്റെ പറന്നു കയറുന്ന ആക്രമണങ്ങൾ

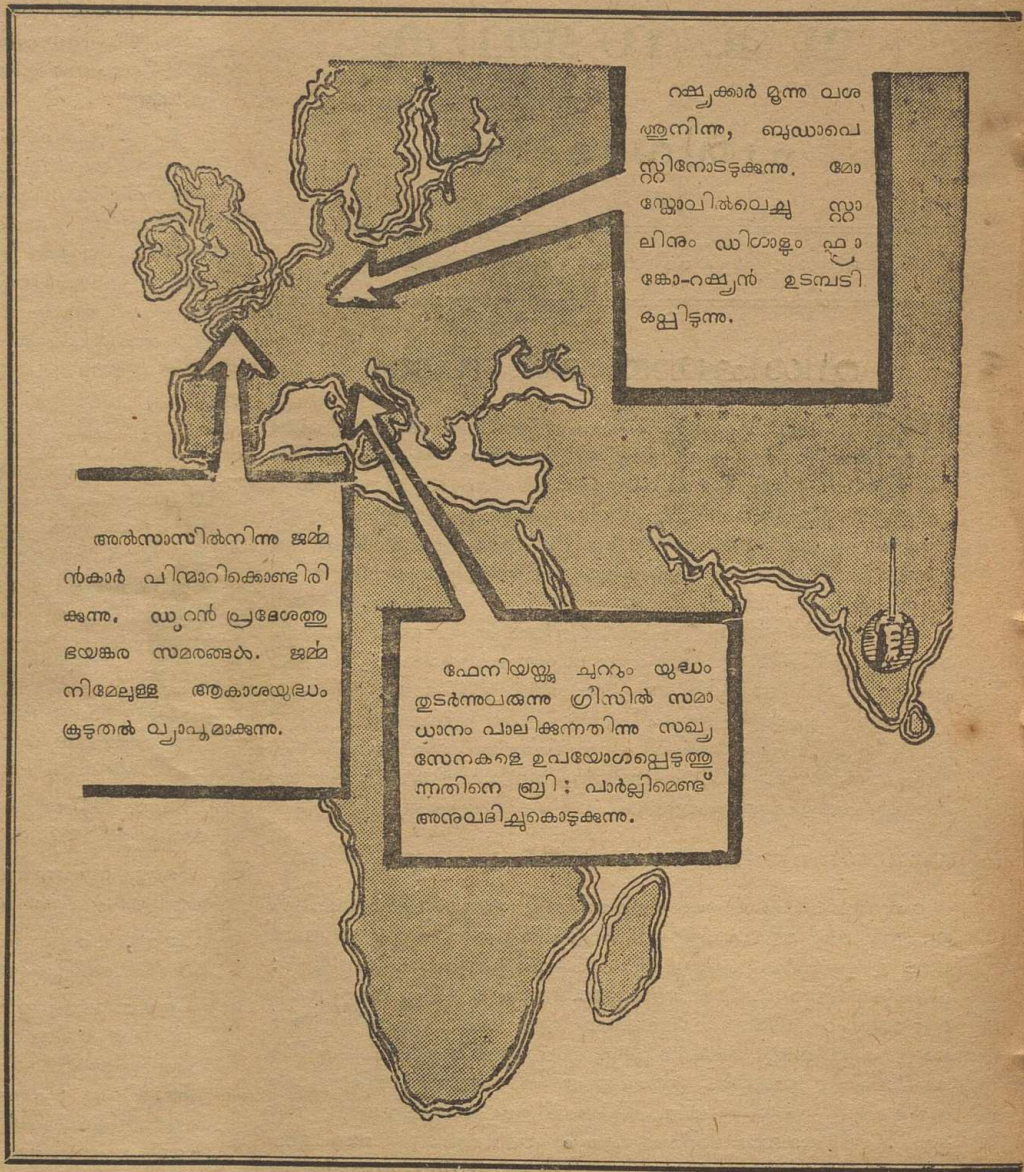
ജർമ്മി അത്രയധികം ശൗരവമായ രീതിയിൽ ഞെക്കിത്തരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ ഗോബൽസിന്റെ ഡിസംബർ പത്രത്തിൽ, എന്തുതന്നെ എഴുതിയാലും, അവ വായിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ എന്തു തന്നെ കരുതിയാലും ശരി, ജർമ്മിയുടെ നില വളരെ അപായകരമാണെന്നതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഗോബൽസ് തന്നെ ഒരിടത്തു ഈ സംഗതി സമ്മതിക്കുന്നു: “നാം ഇടതുർന്നിന്നു പൊരുത്തം” ഡിസെമ്പർ 7-ാം-നു അയാൾ എഴുതി, “ഇതിന്നു പല ഗുണങ്ങളുണ്ട് (!) മുണ്ടാവാം. പക്ഷെ ഒട്ടകുണ്ടുണ്ടുണ്ട്. വിദേശ വിമാനങ്ങൾക്കു തുച്ഛ കയറുന്നതിന്നു വിഷമത കളുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ഉദാദത്താടെ നാം പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.” പക്ഷെപ്പട്ട ഗോബൽസ്! പഴയ പുലമ്പലിൽനിന്നു ഇന്നു ആയാൾ എത്ര കണ്ടു താണുപോയിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും തന്റെ ചെപ്പടിവിട്ടുകുളം മുറിവെടുത്തു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നതിന്നു വൈകിപ്പോയി എന്നു ഡോക്ടർ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ, ആരോ! ജർമ്മൻകാർ ഇന്നു സഖ്യസേനാവിമാനങ്ങളുടെ ഗർജ്ജനവും, ബോമ്പിന്റെ മുരളിച്ചയുമല്ലാതെ വേറൊന്നും തന്നെ കേൾക്കുന്നില്ല; തന്മൂലം ഉണ്ടാവുന്ന ദുരിതശതങ്ങൾ അവർ അനുഭവിച്ചുവരുന്നു. ഇതേ മാതിരിത്തന്നെയുള്ള കഷ്ടതകളാണ് പണ്ടു തങ്ങളുടെ അയൽവക്കുകാരുടെ നേക്കു ഇവർ സന്തോഷപൂർവ്വം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

റൈനില്ലെങ്കൂളു പുരോഗതി തുടർന്നു തന്നെ വരുന്നു. കരോന്നാരോന്നായി എല്ലാ നിരോധശ്രമങ്ങളും തകർന്നുവീണുകഴിഞ്ഞു. മുൻപു പ്രതീക്ഷിച്ചപോലെ കൊളോണിലെയും കോസ്റ്റൽസിലേക്കും ഉള്ള പുരോഗമനം തെരുവു യുദ്ധങ്ങൾ മൂലം, സാവധാനത്തിൽ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ഈ ആഴ്ചയിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയ കണക്കുപ്രകാരം, ജർമ്മിയുടെ മനുഷ്യശക്തിയെ ഇതേതരമായും വററിക്കൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. 32 ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ജർമ്മൻകാർ 152,000 ഭടന്മാർ നഷ്ടമായി; അതായതു, ദിനംപ്രതി 5,600 പേർ. ഫ്രാൻസിൽ തന്നെ ജർമ്മൻകാർ 1,150,000 പേർ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു ഫ്രഞ്ചു ഔദ്യോഗിക കണക്കുകൾ പ്രകാരം കാണുന്നു.

ആകാശക്രമണം.

ആകാശയുദ്ധത്തിലാണ് സഖ്യസേനകളുടെ വിജയം കൂടുതൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാണുന്നത്.

കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ നവമ്പറിൽ 53,000 ടൺ ബോമ്പുകൾ ജർമ്മിയിൽ ആർ. എ. എഫ്. വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ഈ തുക കൂടാതെ അമേരിക്കൻ വിമാനസേന 55,000 ടൺ ബോമ്പുകൾക്കൂടി വെച്ചിട്ടുണ്ടായി. അപ്പോൾ ആകെപ്പോൾ 108,000 ടൺ ബോമ്പുകൾ, ജർമ്മിയിലെ എണ്ണപ്പാടങ്ങൾ, റെയിൽവേപ്പാതകൾ, എന്നിവകളിൽ വീഴുകയുണ്ടായി. ഡോക്ടർ ഗോ

ബൽസ് പരിഭ്രമിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിൽ അതിശയിക്കേണ്ടതില്ല. ജർമ്മൻകാർ പററിയ വിമാനനഷ്ടം 6,000 മാണെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിശദമാക്കുന്നതിന്നു ഒരു ഉദാഹരണമെടുക്കുക, ഡിസെമ്പർ 6-ാം-നു സഖ്യവിമാനങ്ങൾ ബെർലിനിൽ ബോമ്പുചെയ്തപ്പോൾ, 91 ജർമ്മൻ വിമാനങ്ങൾ നശിച്ചതായി റിപ്പോർട്ടുചെയ്തിരിക്കുന്നു. ജർമ്മൻകാർ ഇപ്പോഴും ജർമ്മൻ മണ്ണിനെപ്പറ്റി പറയുമായിരിക്കാം; പക്ഷെ ആകാശം അവരുടെതല്ല.

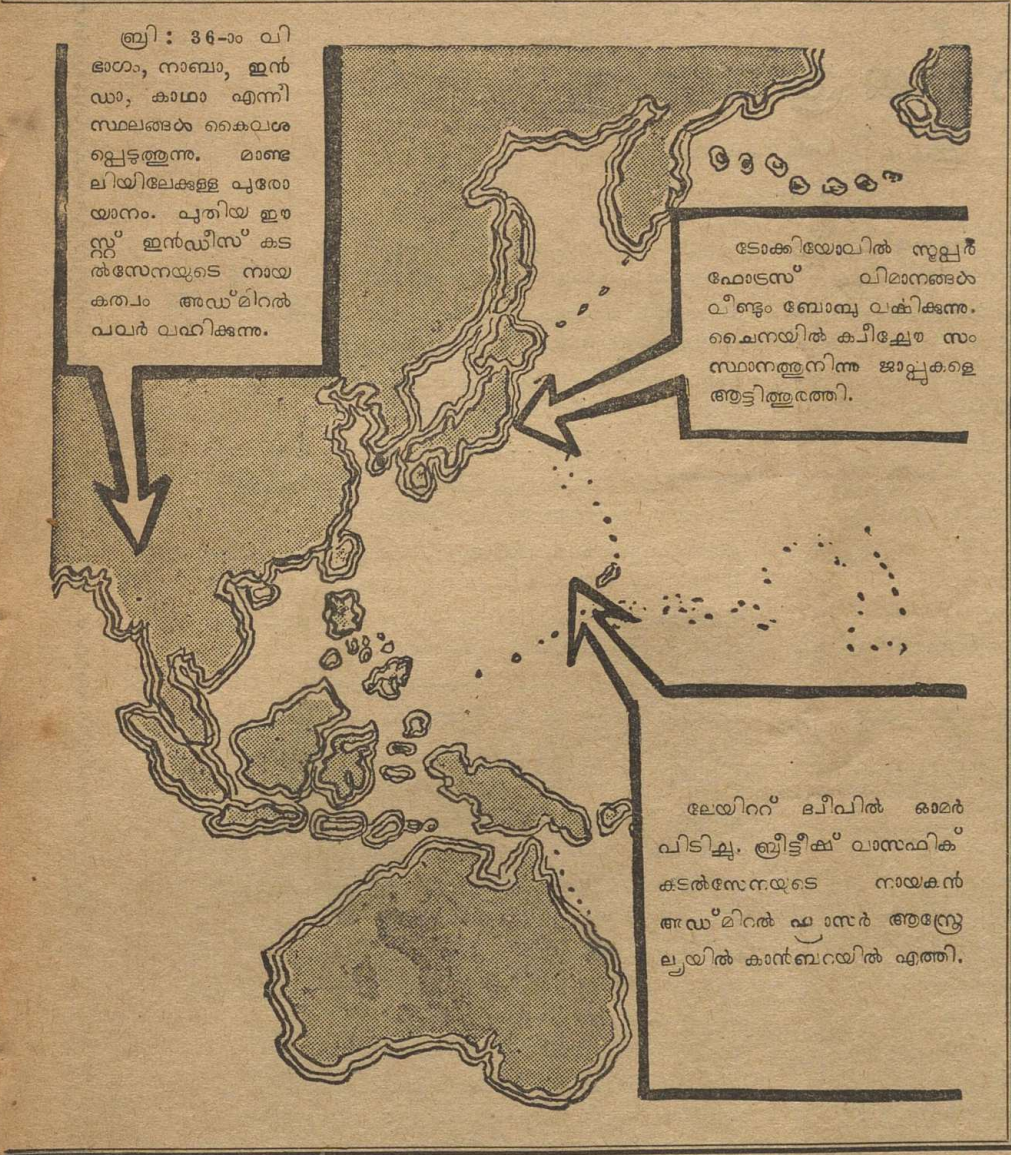
“പാവപ്പെട്ട പഴയ യൂറോപ്പിന്റെ” സുശോഭനമായ വശം

ഗ്രീസിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു വിവരത്തിൽ മി. ചാപ്ലിൻ “പാവപ്പെട്ട പഴയ ബ്രിട്ടൻ” എന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി, അതേമാതിരിത്തന്നെ “പാവപ്പെട്ട ഖുലനായ യൂറോപ്പ്” എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്നു പറയാമായിരുന്നു. കാരണം, ഐക്യ രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ അംഗങ്ങളുടെ

എല്ലാം കയ്യാങ്ങൾ അന്യോന്യ ബന്ധിതമായതിനാൽ, ഗ്രീസിലെ ജനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ദുരിതങ്ങളും, കഷ്ടതകളും യുദ്ധത്തിലെ പൊതുദുരിതത്തിന്റെ ഒരു വശമാണ്. ഒരു പക്ഷെ, “ജനങ്ങൾ ആവശ്യമുള്ളതു് ആശയ സമുച്ചയങ്ങളല്ല, ഒരു ഉറപ്പു ഗവൺമെന്റ്, ഭക്ഷണം, വാസനി; ജോലി ഇവകളാണെന്നു്” ഏൾ വിൻസ്റ്റൻ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ഇതു തന്നെയായിരിക്കണം തെളിയിക്കുന്നതു്. നാസിക്കാർ അക്രമിക്കപ്പെട്ട താറുമാറായ രാജ്യങ്ങൾക്കൊക്കെയും, ഇപ്പോൾ ഇവ അടിയന്തരാവസ്ഥയിൽനിന്നിരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിലെ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു അക്രമത്തിന്നെതിരായ കൂട്ടുരക്ഷ അത്യാവശ്യമാണ്. ഇങ്ങനെയൊരു മോശ്തോവിൽ വെച്ചു ഫ്രാൻസും, റഷ്യയും തമ്മിൽ ഒപ്പിട്ട ഉടമ്പടിയും ഇതു തന്നെയാണ് തെളിയിക്കുന്നതു്. സോവിയറ്റ് യൂനിയനും ബ്രിട്ടനും തമ്മിൽ മുഖേനത്തന്നെ 20 കൊല്ലത്തേക്കുള്ള ഉടമ്പടി ചെയ്തു വെച്ചിട്ടുണ്ടു്. യൂറോപ്പിലെ ഈ സുശോഭനമായ കൂട്ടുകെട്ടു സ്വാഗതാർഹമാണ്. കാരണം, ഈ

ലോകമഹാ യുദ്ധം

ഇങ്ങിനെ കാണുക

രാഷ്ട്രത്തിലെ നേതാക്കൾ ജനകീയ സിദ്ധാന്ത വിശ്വാസികളാണ്. ഇന്നത്തെ യൂറോപ്പിന്റെ സുശോഭനവശം ഈ സുദൃഢമായ ഐക്യബന്ധമാണ്.

ഫകറിയിലേയും ഇററലിയിലേയും യുദ്ധങ്ങളുടെ സൈനിക മർമ്മം

ജർമ്മൻകാർക്കെതിരായി ഫകറിയിൽ വെച്ചു നടത്തുന്ന ആക്രമണത്തിൽ റഷ്യക്കാർ ഉഗ്രമായി പൊരുത്തുന്നു. മൂന്നു വമ്പിച്ച സേനകളെ ബുഡാപെസ്റ്റിന്നു ചുറ്റും നിയോഗിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു; ഈ തലസ്ഥാന നഗറിയിലേക്കു അവർ അടുത്തു തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

ഈ ഉദ്യമത്തിന്റെ സൈനികപരമായ മർമ്മം വളരെ പ്രധാനമത്രേ. ഇററലിയിലെ പോരാളികളിൽ സമരം ചെയ്യുന്ന നാസിസേനകളെ ഇതു വല്ലാത്ത അപകടത്തിലാണു് വീഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നതു്. അവർക്കു, അവസാനമായി പീൻ തിരിഞ്ഞോടേണ്ടിവരുമ്പോൾ, അതിന്നു സാദ്ധ്യ

മല്ലാത്താകുകയാണ് ഈ റഷ്യൻ സേനകൾ ചെയ്യുന്നതു്. ഇററലിയിലെ സഖ്യസേനകളാകുന്ന അടുപ്പിൽനിന്നു യൂറോസുവ്യൻ, ബ്രിട്ടീഷ്, റഷ്യൻ എന്നീ സേനകളാകുന്ന ചട്ടിയിലേക്കു ചാടുകയായിരിക്കും. വരുന്ന നാലഞ്ചു മാസത്തോളം, ആൽവൈനിലൂടെ കയറിപ്പോവാൻ സാദ്ധ്യമാണെന്നതു സംശയാസ്തമാണ്. ഇററലിയിലെ സമരം കൂടുതലായി കരയുദ്ധരീതിയിലെത്തുന്നു. തങ്ങളുടെ സൈന്യ വ്യവസ്ഥകൾ താറുമാറാവാനിടയുള്ള അവസരത്തിൽ ശത്രുക്കൾ ആക്രമണത്തിന്നു മുതിരുമൊ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മാണ്ടലിയിലേക്കു് മൂന്നു വഴികൾ മുന്നോട്ടു കയറുന്നു

പ്രകൃതിനിർമ്മിതമായ തടസ്സങ്ങളെ അതിലംഘിക്കാനും, ജാപ്പു ഗുറിലകളെ തോല്പിക്കാനും ഒരു കൊല്ലം സമരം ചെയ്യേണ്ടേമോ, ബ്രിട്ടീഷ് 6-ാം സേന “മാണ്ടലിയിലേക്കുള്ള മാർച്ചത്തിലേ

ക്കു്” വെട്ടെന്നു എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. കാമായും, ഇൻഡോവും വിടിച്ചുപോകുന്നു ഈ സൈനികത്വം സിദ്ധിച്ചതു്. കരേവയുടെ കിഴക്കായി ഇന്ത്യക്കാരും കിഴക്കെ ആഫ്രിക്കക്കാരായ സേനകൾ, പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുനിന്നു കതിച്ചുകയറുന്ന ചൈനക്കാർ, കാമായുടെ തെക്കായി ബ്രിട്ടീഷുകാർ,—ഈ സേനകൾക്കു് മൂന്നു ഉന്നങ്ങളാണുള്ളതു്. റെയിൽവെ, റോഡ്, നഗരം. പ്രധാനമായ പാതയാണ് ‘റെയിൽവെ’; അതു് നയിക്കുന്നതു് മറ്റൊരു ലക്ഷ്യമായ നഗരത്തിലേക്കാണ്, അതായതു്, മാണ്ടലിയിലേക്കു്. അവസാനത്തെ ലക്ഷ്യമായ റോഡ് ബർമുഡാമാണ്!

പാസഫിക് യുദ്ധസംഗത്തിൽനിന്നു് സന്തോഷവാർത്തകൾ

ഫിലിപ്പൈനിൽ പടയറിക്കുന്നതിന്റെ അല്പം മുമ്പു് ഫസ്റ്റ് ലോഡ് ഓഫ് അഡ്മിറൽ റി. മി. എ. വി. അലക്സാണ്ടർ, ഒരു വമ്പിച്ച ബ്രിട്ടീഷ് സേനാവിഭാഗം, പാസഫിക്കിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. ഭയചകിതരായ ജാപ്പകൾ അമേരിക്കയുടേയും, ആന്ത്രോപിയയുടേയും കപ്പൽപടകളുമായി യുദ്ധത്തിന്നു മുതിർന്നു; തോറു പിന്മാറുകയുണ്ടായു. പാസഫിക് സമുദ്രത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് നാവികസേന എത്തിക്കഴിഞ്ഞുവെന്ന വർത്തമാനം ഈ വാർത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടു. അതിന്റെ നേതാവു ലോകത്തിലെ, സമരപീഠഭാരാൽ നിപുണനായ ഒരു അഡ്മിറൽ സർ ജുസ് ഫ്രാസറാണ്. ഈ വർത്തമാനത്തോടൊപ്പുതന്നെ അമേരിക്കൻ സേനകൾ ലെയിററ് ദ്വീപിലെ ഓർമോ വിടിച്ചതായിക്കേട്ടു. ലെയിററിൽ ഇറങ്ങാൻ ശ്രമിച്ച ജാപ്പസേനകളിൽ ഏതാണു് 25,000 പേക്കു് ജീവനാശം നേരിട്ടു. എന്നാൽ, അമേരിക്കൻ പടകൾ വീണ്ടും ഇറങ്ങി. ഈ ആഴ്ചയിൽ വീണ്ടും ടോക്കിയോയിൽവെച്ചു ബോമ്പാക്രമണത്തിൽ, നഗരം കത്തിയെരിഞ്ഞുവെന്ന റിപ്പോർട്ടു കാണുന്നു. ചൈനയിലും പറയത്തക്ക മെച്ചമൊന്നും ജപ്പാനില്ല. “ക്രസ്റ്റൻ സയൻസ് മോണിറ്റർ” എന്ന അമേരിക്കൻ പത്രത്തിന്റെ പ്രതിനിധി ചെയ്ത പ്രക്ഷേപിണി പ്രസംഗത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചപോലെ “ചൈനയിൽ വർദ്ധിച്ചുവന്ന ജാപ്പാപന്തു മൂലം, ഒരു വലിയ നേട്ടമുണ്ടായി. ചൈനയിൽ ഒരു പുതിയ ഐക്യബോധം ഉണ്ടാക്കി; വിജയവിശ്വാസം ഇരട്ടിച്ചില്ല. ഏഴു വർഷത്തോളമായി യുദ്ധം ചെയ്യുവരുന്ന മഹാമാറായ ചൈനീസ് ജനതകളിൽനിന്നു് അതാണ് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു്.”

വീരാവേശമൊടാഞ്ഞുകൊണ്ടു, വിറച്ചിട്ടതെ യുദ്ധത്തരയ്—
 ഗ്ലോറോടാനെ, തിരാളി വർഗ്ഗമെങ്കിലും
 വെണ്ചാവെലായ് മാറുവാൻ;
 ആരാലങ്ങനെ നിന്നു നൂറു വിജയം
 പോരാളിമാർ നിങ്ങളെ—
 തൊരാട്ടിത്തളിർ മാലയിട്ടു രാജകൻ,—
 പോർവീരരേ പോകവിൻ!

ജൈത്രയാത്ര

(ജി. പി. ശങ്കരമംഗലം.)

(നരോത്തമൻ)

വെടിപൊട്ടി, പടനിലം കിടക്കിടെ വിറക്കുകയായ്
വെറിക്കൊണ്ടു റഷ്യൻസൈന്യം കുതിക്കുകയായി,
ഒരുമക്കാരും ജർമ്മനിക്കാരും നിർമ്മിച്ചുള്ള കൊത്തളങ്ങൾ-
മർദ്ദഭാഗം പിളർന്നു പരിക്കുകയായി;

ഇമ്മഹിമണ്ഡലത്തിന്നിന്നു മണ്ഡലവരണ-
വൻമനോസങ്കല്പസൗധം പൊളിയുംപോലെ.

മണലിലും, മഴയിലും, ചളിയിലുമൊരുപോലെ-
പുണയോടെ ചെമ്പട്ടാളം പൊരുന്നതിനിൽക്കേ,
നിന്നെങ്കിലും കൂടെത്തുണയറ വെമ്പിപ്പോലെ
പിണമായി ജർമ്മനിയോധരാഴ്ചകയായ്.

പടിപടിയായി നാസിപ്പടകളെ പുറംതള്ളി-
പ്പട്ടതയോടുകൂടിയും ചുറ്റുമുഴങ്ങുന്ന
വടിവേലും വിജയശ്രീ വരണത്തിൻതിടുക്കത്തിൽ
കട്ടുകോളം മരണത്തെ വകവെച്ചില്ല.

ഗഗനത്തിൽ ദിനേശനും, ഭൂവനത്തിൽ നിണച്ചാലും
നഗരമെങ്ങുമേ റഷ്യക്കൊടിവിടിച്ചു.

കുതിരതൻമുക്കളേറിട്ടുനെയും യോഗരെ മോദാൽ-
കുതിരവൻ കരംകൊടുത്തുപുലരിച്ചു

ആഗമിക്കുമറിയികൾക്കുഹൃദയപൂർവ്വം ശിഷ്ടർ-
സ്വാഗതാനന്ദത്തെക്കൊടുപ്പിച്ചുചിതമല്ലോ.

കിഴക്കൻ റഷ്യയിലോരോ മണൽത്തരികളുംകൂടെ-
കളിത്തുപോയ് റഷ്യൻസൈന്യസംഗമംമൂലം;

കണക്കറ്റ കാലമായി പ്രതീക്ഷിക്കും കമിതാവിൻ-
കരസ്സാൽക്കുമിതൻ ഹൃദയംപോലെ.

കനകചെങ്കൊടി പാറിക്കളിക്കുകയായ് വിറയുന്നതിൽ
നഗരലക്ഷ്മിയാറാടിച്ചിരിക്കുംപോലെ;

“പുരോധാനം, പുരോധാനം, പുരോധാനംകേൾക്കേ !”
പരാക്രമി പടനാഥൻ വിളിച്ചുരച്ചു;

“അറിയാതെ ഗോയറിങ്ങിൻ പരീക്ഷകൾ, ചെമ്പട്ടാള-
പ്പൈതൃകം, വീളുകൾ, വിരോധംകേൾക്കേ !”

ദൃഢപ്രതൻ നമുക്കെഴും ചുറ്റുംകൂടെ തിളക്കട്ടെ;
കുടിലരും നാസിപ്പട്ടർ മണ്ണടിയാട്ടെ;

പുരോധാനം, പുരോധാനം, പുരോധാനംവിളിക്കേ !
പുരോധാനംതന്നിൽപ്പൂ വിജയലക്ഷ്മി !”

ചെറുനദി “ചെർവിൻ” യാസുധീരശാസനം, നരും-
നരകളാൽ പുഞ്ചിരിച്ചു പരിഗ്രഹിച്ചു;

പുളകുകല്ലോലങ്ങളിലുകിയാനവാഹനം-
മധുരമായാലാപിച്ചു ഗമിച്ചുനോക്കാൽ.

ചലലമർദ്ദത്താൽ തരളജലം ചെമ്പട്ടാള-
ത്തലവൻറയോജനംവാക്യമെടുത്തുരച്ചു;

സുരഭിലസുഖത്തെന്ന് സുധീരമാപ്രസംഗം,
പരിചോടെ പുരമെങ്ങും പറഞ്ഞുവെച്ചു.

പടമത്തിൻപടനാദം മുഴങ്ങിയെങ്ങുമേ നാസി-
പ്പടക്കെഴും ഹൃദയത്തിൽ തുടിപ്പോടൊപ്പം

ചെമ്പടതൻ വിജയത്തെമ്പർലോകത്തുണർത്തുവാൻ-
വെമ്പിളവി പാംസുരമലാലുയർന്നുമുറും.

.....

വെടി പൊട്ടി, ചെമ്പട്ടാളംചൊടിയോടെ കുതിക്കുകയായ്,
കിടക്കിടെ ജർമ്മൻസേന വിറക്കുകയായി;

അതുത്തിട്ടുറ്റങ്ങൾ തകർത്തിരച്ചേറും റഷ്യൻസൈന്യ-
മടത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കി.

വിധികെഴുംവിഹാരമെന്നറച്ചു നാസികൾ വേഗാൽ-
കുതിച്ചോടി പലദിക്കിലൊളിക്കുകയായി.

അനുകൂലമടക്കുന്ന ചുക്കപ്പുറേനകൾ മോദാൽ-
പുരശ്രീതൻ വിമോചനം നടത്തീടുമ്പോൾ

കൃതജ്ഞതബലമായി, കൃതപുണ്യർതൻ പെരുന്നാൾ
ഉതിർക്കുകയായ് സന്തോഷാശ്രു നൂട്ടിലായി;

ചഞ്ചലൽക്കണ്കോളകളാൽ സ്വാഗതസുചനാപൂർവ്വം
പുഞ്ചിരിക്കും തരണിമാരെരു ഭാഗത്തിൽ,

നെഞ്ചിലെങ്ങും കൃതജ്ഞത സഞ്ചയിച്ചു യുവാക്കന്മാർ-
സഞ്ചിതബാസവബുദ്ധ്യ മനോരതിത്തിൽ,

കളിരിളംചിരിയുക കളിവാക്യങ്ങളുമോതി-
ത്തളിപ്പോടെ ബാലകന്മാർ വേഗാനിടത്തിൽ,

അപ്രദേശമാകമാനം അതുതസന്തോഷപൂർവ്വം-
സുപ്രദേശം ചെമ്പടയെ സ്വാഗതം ചെയ്യു;

കിളികൾതൻ കളകള കീർത്തനഗാനങ്ങളെങ്ങും
അളിമുളും ശ്രുതിയൊതു മുഴങ്ങിപ്പോന്നു;

മലരണിത്തോപ്പുറ്റിറങ്ങിപ്പോല സുഖദനായ്
കളിരിളം തെന്നലെങ്ങു മുലാത്തിപ്പോന്നു;

മണ്ണിനാശവിടിച്ചേറെ മദിച്ചുഹിറപർത്തൻസ്വന്ത
മണ്ണിലിന്നു ചെമ്പട്ടാളം നിലക്കൊളുത്തു;

വാരുണിദിങ് മുഖത്തെങ്ങും ചോരവണ്ണത്തിനുമൊൽ
ചാരവായ ജയക്കൊടി പറന്നിപ്പോന്നു;

ജയിക്കുന്നീ, ജഗത്തിന്നു വിമോചനപ്രദേ, നിത്യം-
ജയിക്കുവാമരജന നിത്യസുഖപ്രദേ !

വിചിത്ര വീഴ്വരേ ! റഷ്യൻ സമർത്ഥസേനികന്മാരേ !
ഭവിക്കട്ടെ നിങ്ങൾക്കെന്നും നിര്യഭാവപൂർവ്വം;

തുറഗശക്തിപ്രദാതരേ ! സംഗരത്തിൽ നിങ്ങൾക്കെങ്ങും-
മംഗലം; ചിത്തുലികയാൽ ഞങ്ങൾ നേരുന്ന.

—: ശുഭം :—

“മണ്ണെണ്ണയുടെ കഴുപ്പ് തീൻ”

(ടി. അസനാർകുട്ടി, താനൂർ)

സെയ്യാലിയുടെ സമ്പാദ്യം രണ്ടു കാളയും ഒരു വണ്ടിയും മാത്രമാണ്. കാളവണ്ടികൊണ്ടു അവന്നു കിട്ടുന്ന കൂലി അവനും ഉമ്മക്കും കഷ്ടിച്ചു സുഖമായി ജീവിക്കുവാൻ മാത്രം ഉതകും. ഒരു ദിവസം രാത്രി 9 മണിക്ക് സെയ്യാലി എന്റെ അടുക്കൽ കാടിവന്നു വിളക്കില്ലാതെ അവൻ വണ്ടി തെളിച്ചുപോകുമ്പോൾ, വഴിയിൽവെച്ചു പോലീസുകാർ അവന്റെ വേരും മേൽവിലാസവും എഴുതി എടുത്തുവെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. നാലു ദിവസത്തിന്നു ശേഷം മജിസ്ട്രേട്ടു അവന്നു “ദയവായി” 3 ക. പിഴ കല്പിച്ചു. മണ്ണെണ്ണ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടാണ് വിളക്കു കത്തിക്കാത്തതു എന്നു അവൻ കോടതിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചു.

പിഴയടക്കുവാൻ ഉമ്മയുടെ ഒരു സ്വർണ്ണ ചിറു മുറിച്ചെടുത്തു വില്ക്കേണ്ടിവന്നു.

അടുത്ത ദിവസം പോലീസ് പിന്നെയും സെയ്യാലി വിളക്കുവെക്കാനെ വണ്ടി കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ പ്പിടിച്ചു കേന്റാക്കി. ഈ പ്രാവശ്യം മജിസ്ട്രേട്ട് സെയ്യാലിക്ക് 5 ക. പിഴ ഇട്ടു. ഉമ്മയുടെ ബാക്കി ചിറുവും കൂടി മുറിച്ചെടുത്തു പിഴയടച്ചു വണ്ടിയും കാളയും രണ്ടിന്നു അന്നാപശ്യമായി ചിലവുകൾ ഉണ്ടാക്കി അതിക്കുന്നതിൽ സെയ്യാലിക്ക് തന്റെ ജോലിയിൽ വലിയ നിരാശ തോന്നി. കാളയും വണ്ടിയും കൂടി 200 ക. ക്കു വിറു “മണ്ണെണ്ണ കിട്ടുന്ന കാലത്തു വണ്ടി കെട്ടും” എന്നു പറഞ്ഞു സെയ്യാലി 200 ക. ഉമ്മവശം ഏല്പിച്ചു നാടു വിട്ടു പോയി. ഒരു കൊല്ലത്തിന്നു ശേഷം സെയ്യാലി നാട്ടിൽ മടങ്ങിവന്നതു പട്ടാളത്തിലെ ഒരു മോട്ടോർ ഡ്രൈവറായിട്ടാണ്.

ഒരു ദിവസം സെയ്യാലി എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു പറയുകയാണ്: “പ്രിയപ്പെട്ടി, എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ജോലി വളരെ സുഖമാണ്. മണ്ണെണ്ണ അന്വേഷിക്കുന്നു. പോലീസുകാർ വിളക്കില്ലാതെ വണ്ടി കാടിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞു ചാർജ്ജും വെക്കുകയില്ല. മണ്ണെണ്ണ ഇല്ലാതെ തന്നെ ശോഭിക്കുന്ന വിളക്കും വെച്ചാണ് എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ വണ്ടി കാടിക്കുന്നത്. ഏതായാലും എനിക്ക് മണ്ണെണ്ണയുടെ കഴുപ്പ് തീർന്നു.”

കടലിലെ ഒരു പുതിയ അത്ഭുതം

രണ്ടു കപ്പലുകളും കാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ക്രൂയിസർ, ടാങ്കറിൽനിന്നു മണ്ണെണ്ണയെടുക്കുന്നു

സമരഗാനം

I

വിജയകേതു വിരവിൽനാട്ടി ഭൂരിവീരധീരരായ്,
 വരുവതിന്നു, വരിതിരന്നു, വരികവരിക തോഴരേ !
 പുതിയലോകരചനയെന്നു തപരിതസാധ്യമാകുവാൻ
 കുതികുതിച്ചു, കൂട്ടുകൂടി, കൂട്ടുകാരെയെത്തുവിൻ !!
 സമരകാഹളം വളിപ്പി “തണുപ്പിൻ സഖാക്കളേ,
 സമരമില്ല, സമരഭൂമിലണിനിരക്കും സമയമായ്”,
 അവനിയാകെയടിമയാക്കുമവിലനിതീകേടുകൾ,-
 നരനാശകന്മാരുലകമാകെ നരകമാക്കിമാറ്റുവോർ,-
 സകലമിന്നിസ്സമരഭൂമിലുയരും ചോരവഹിനിതൻ-

ശിഖയിൽപാറയെരിയുംപോലെ വെന്തുവെന്തു
 [ചാകണം,
 അതിനുവേണ്ടി, അതിനുവേണ്ടി, അടരിലൊത്തു
 [ചേരുവിൻ,
 അതിനുവേണ്ടി, അതിനുവേണ്ടി, ആയുധങ്ങളേ
 [ന്തുവിൻ !
 പുലരിപോലെ ലസിതലോലലളിതമോദലായകം
 പുതിയലോകരചനയെങ്ങു തപരിതസാധ്യമാകുവാൻ,
 വിജയകേതു വിരവിൽനാട്ടി ഭൂരിവീരധീരരായ്,
 വരുവതിന്നു, വരിതിരന്നു, വരിക വരിക തോഴരേ !

(3-ാം വേളിൽനിന്നു തുടർച്ച)

യിട്ടുണ്ട്. അന്നാട്ടിലെ ഗവണ്മെന്റുകൾക്കു വിദേശീയവിനിയമത്തിന്നു സാധ്യമാകാതെ വരുമ്പോഴെല്ലാമേ ഈ പണം ചെലവഴിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ വിഷമപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് പത്രാലോചിക്കുന്നതിന്നു ഒരു പ്രത്യേക കമ്മിറ്റി ഏർപ്പാടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നാലു കമ്മിറ്റികളാണ് പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്: (1) സംഘടന ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഭരണനിയമനത്തിനും (2) പൊതു നയങ്ങൾ, (3) സപ്ലൈ പണമിറക്കൽ, (4) സഹായവും, പുനർ നിർമ്മാണവും. ഈ സംഘടനകൾക്കു കീഴിൽ വേറെ 15 സബ് കമ്മിറ്റികളുമുണ്ട്.

പട്ടിണിയും, വ്യാധിയുമെതിരായ യുദ്ധം

ഭക്ഷണമാണ് ഇന്നത്തെ പ്രാഥമികാവശ്യം. പാതിപ്പട്ടിണിക്കാരായ മനുഷ്യലക്ഷങ്ങളെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനും, ജാജസ്സുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും പത്യാപൂരമായ ഭക്ഷണം, പാൽ, മാംസം, കൊഴുപ്പുകൾ, ഗോതമ്പു തുടങ്ങിയവയാണ് വേണ്ടത്. യു. എൻ. ആർ. ആർ. എ. യുടെ നയം പൊതു ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഈ ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയാണ്. വിദേശാഭിവിഷ്ണുക്കളെ യൂറോപ്പിലേക്കു ആദ്യവർഷത്തിൽ 400,000 ടൺ വിത്തുകൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്നു തീർപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഈ ലോകരക്ഷാസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി വായിക്കുമ്പോൾ ഒരാൾക്കു അതിന്റെ നൈപുണ്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള ശ്ലാഘയും വളർച്ചയും. കുട്ടാളത്തത്തിൽനിന്നു പരിഷ്കാരം പരിഷ്കൃതമായ ലോകം നിർമ്മിക്കുക, അതാണ് സാക്ഷിപൂരമായി യു. എൻ. ആർ. ആർ. എ. ചെയ്യാൻവേണ്ടുന്ന ജോലി എന്നു പറയാം. ഇതിന്റെ സേവനത്തെപ്പറ്റി ബ്രിട്ടീഷ് പ്രസിഡിന്റായ കേണൽ ജോൺ എൽ. ബീവില്ലിൻ പ്രസ്താവിച്ചത് അക്ഷരപ്രതി വാസ്തവമാണ്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “പട്ടിണികിടക്കുന്നവർക്കു ഭക്ഷണം നൽകുന്നതിനും വീടില്ലാത്തവർക്കു വീട്തൊക്കി കൊടുക്കുന്നതിനും, ഉടുക്കാനില്ലാത്തവർക്കു ഉടുപ്പുകൾ നൽകുന്നതിനും ഉള്ള ഒരു കഠിന യുദ്ധമാണിത്; വ്യാധികളെ ഉദ്യോഗശൂന്യം ചെയ്യുന്നതിനും, ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള തടവുകാരെയും, മറ്റു അടിമകളെയും അവരുടെ വീട്ടിലെത്തിക്കുന്നതിനും കൂടിയുള്ള ഒരു കഠിനയുദ്ധം!”

ഈ ചെയ്യുന്നതു ഒരു ധർമ്മമല്ല. ജനങ്ങളെ സാശങ്കരാക്കുന്നതിന്നു സഹായിക്കുക മാത്രമാണ്. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ തകർപ്പുള്ള വീടുകളും, നശിച്ച തൊഴിൽശാലകളും, കൊള്ളചെയ്യപ്പെട്ട കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും വീണ്ടും യഥാസ്ഥാനത്തിലാക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവു അവർക്കു തന്നെയുണ്ടാകും.

പണവും പദാർത്ഥങ്ങളും യുദ്ധാനന്തര പുനഃസംഘടനയുടെ വഴിയിൽ വിവർണ്ണമാക്കിയിട്ടുണ്ട് അനുവദിച്ചുകൂടാ. ലോകസമുദായ ബോധ

ത്തോടെയുള്ള കൃത്യങ്ങൾ മൂലമേ ജനതകൾ തമ്മിൽ പരസ്പരസേവയും, ലോകത്തിൽ ശാന്തിയും, സമാധാനവും ഉണ്ടാകാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഭാവിയുദ്ധങ്ങളെ ഒരിക്കലുമില്ലാത്തവിധം വിശിഷ്ടമാക്കിയുള്ളൂ ഇവയത്രേ.

ഡൈറക്ടർ ലെമാൻ പറഞ്ഞുപോലെ “യു. എൻ. ആർ. ആർ. എ. വിജയിക്കുന്നപക്ഷം സമ്പൂർണ്ണമായ സഹകരണം സാധ്യമാണെന്നും, പിരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നതെന്ന വ്യത്യാസങ്ങളെക്കാൾ ശക്തമായതു്, പൊതുതാല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഐക്യമാണെന്നും, ലോകം ഗ്രഹിക്കും. ഒരിക്കൽ അതു ചെയ്യുന്നതിന്റേ, ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു വീണ്ടും അതു ചെയ്യാൻ സാധ്യമാകുമെന്ന വിശ്വാസം കൂടുതൽ ദൃഢമാവും. അങ്ങിനെ യുള്ള അഭിപ്രായഗതി ഉണ്ടായിരിക്കും.”

സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ട യൂറോപ്പിലെ കഴപ്പങ്ങൾക്കും, വിഷമങ്ങൾക്കും ഉപരിയായിട്ടുള്ളതു് മേല്പറഞ്ഞ ആവശ്യങ്ങളെ അടയുന്നതിന്നു വേണ്ട കാര്യങ്ങളും, സാമഗ്രികളും വേണമെന്നു വാസ്തവമാണ്. ആ ദീന സ്വപരത്തിനുള്ള ഉത്തരമാണ് യു. എൻ. ആർ. ആർ. എ. ലോകം ഇതേ വരെ കണ്ണിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായി ഒരു സംഘടനയാണിതു്. ഏല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായി, അത്യാവശ്യ, സംഗതികൾക്കു പ്രാമുഖ്യം നല്കണമെന്ന അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും വിവാദിക്കാവുന്നതല്ല.

വാർഷികത്തിൽവെച്ച് ബ്രിട്ടീഷുസേനയ്ക്ക് കീഴടങ്ങിയ ജർമ്മൻ ജനറൽ ഡാസറും കൂട്ടുകാരും

യുദ്ധരംഗത്തിലുള്ള നമ്മുടെ യോദ്ധാക്കൾ

(കേണൽ എ. എൽ. കോളിൻപുസ്സ്)

മദ്രാസ് സാമ്പ്രെസ് സിന്റേറിയം മൈനേഴ്സ് സിന്റേറിയം വിശുദ്ധമായ നേട്ടങ്ങളേയും വീരചരിത്രത്തേയും പറ്റി എല്ലാവരും അറിയാം. കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിലും ഈ യുദ്ധത്തിലും അവർ പല മുന്നണികളും സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്; മുമ്പത്തെക്കാളധികം അടുത്തു ഇന്നവർ യുദ്ധരംഗത്തോടു തൊട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവരുടെ വിദഗ്ദ്ധവേലയ്ക്കു യെറുപ്പും അർപ്പണവും ആവശ്യമാണ്. നിങ്ങളെ നോക്കി വെടിവെക്കുന്ന ശത്രുവിനെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്യലും, ശത്രുവിന്റെ വെടിയുണ്ടകളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു ഒരു സാങ്കേതികമായ നീപുണ കൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുകയും തമ്മിൽ പട്ടണ പൂർവ്വസമുദായം.

നമ്മുടെയെല്ലാവരും അറിയാവുന്നതുപോലെ ഒരു പട്ടാളത്തിനു യുദ്ധത്തിനു പോകാനും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനും, ആദ്യമായിത്തന്നെ പല സജ്ജീകരണങ്ങളും ആവശ്യമുണ്ട്. ആയുധങ്ങൾ, വെള്ളം, ആഹാരം, വെടോൾ, മുറിവേററ വരേയും രോഗബാധിതരേയും നീക്കം ചെയ്യു ശുശ്രൂഷിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ, ഇവയൊക്കെ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നാലെ രണരംഗത്തിലെ വീരന്മാരുടെ സമരചാതുര്യം തികച്ചും, പ്രകാശിതമാവുകയുള്ളു. ഈ രണരംഗങ്ങളുടെ പിന്നണിയിൽ, ആളുകളേയും സജ്ജീകരണങ്ങളേയും നീക്കം ചെയ്യുക തുടങ്ങിയ കൃത്യങ്ങളിലാണ്, മദ്രാസി സംസ്ഥാനത്തിലെ യോദ്ധാക്കൾ ഈടുപെട്ടിരിക്കുന്നത്. സമരരംഗത്തിൽ, രാത്രിയും പകലും തങ്ങളുടെ മുറിപ്പെട്ട സഖാക്കളെ ശുശ്രൂഷിച്ചുവരുന്ന ഈ യോദ്ധാക്കളെപ്പറ്റി നമ്മൾക്കു വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ.

ഡ്രൈ വർമാനായും, ഫിറാർമാനായും, മറ്റും ഒരു വലിയ വിഭാഗം മദ്രാസി ശിഷ്യാവികളുണ്ട്. വളരെയധികം മദ്രാസി ഗണ്ണർമാരും ഉണ്ടെന്നും നമുക്കു വിശ്വസിക്കാൻ വേണം.

മഡ്രാസ് റജിമെന്റിന്റെ അഭിമാനമായ നീപ

ഞാൻ ഒരു ഇൻഫൻട്രി കാഫീസറാണ്. തന്മൂലം മദ്രാസ് ഇൻഫൻട്രിയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുന്നതിനാണ് എനിക്കാശം. മദ്രാസ് റജിമെന്റിന്റെ ചരിത്രം, ഇന്ത്യൻ സേനയുടെ ചരിത്രത്തോളം തന്നെ പഴക്കം ചെന്ന ഒന്നത്രേ.

മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് സർ ആർതർഹോപ്പ്, മി. പിത്തൂൻ ആദംസിന്റെ "1742 മുതൽ 1943 വരെയുള്ള മദ്രാസ് ഇൻഫൻട്രിയുടെ ചരിത്രം" എന്ന പുസ്തകത്തിനു എഴുതിയ അവതാരികയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു, "പുതുതായി രൂപീകൃതമായ മദ്രാസ് ഇൻഫൻട്രി റജിമെന്റിനു മഹനീയമായ പുരാതന പാരമ്പര്യമുണ്ട്. ശരിയായ നേതൃത്വം നൽകുന്നവർക്കും ഇവരും പൂർവ്വികന്മാരെപ്പോലെത്തന്നെ സവിശേഷ ധ്വനങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, മറ്റൊരുമുളള ഭടനോടുകൂടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നതിൽ എനിക്കു യാതൊരു സംശയവുമില്ല." ഗവണ്മെന്റ് പ്രകാശിപ്പിച്ച ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളെന്നവണ്ണം നമ്മുടെ യുവാക്കന്മാരിൽ നല്ല വേർഷ്ക മിളിട്ടി

ജനറൽ വാറൻ—മുന്നാം അമേരിക്കൻ സേനയുടെ അധിപൻ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സൈന്യങ്ങൾ ജർമ്മൻ നിരോധരീതികളെയെല്ലാം തകർത്ത സാർവ്വത്രികതയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മെഡൽ സമ്മാനിക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ പേരും വീരവുമാണ് താഴെ എഴുതുന്നത് :—

നമ്പർ 8,260 ഭാഗ്യനാഥൻ (ആറുൾ ഗ്രാമം, ഡിണ്ടിക്കൽ താലൂക്കു, മധുര ജില്ല).

നമ്പർ 8,219 ഹവിൽദാർ കണ്ണൻ നായർ (പന്നിയന്തൂർ അംശം, പന്തർ പോസ്റ്റ്, വടക്കു മലബാർ).

നമ്പർ 5,129 ലാൻസ് നായക് സെൻ ഗണി (അബ്ദുൾക്കുട്രർ തെരുവു, പുതുപേട്ട, മദ്രാസ്).

നമ്പർ 8,533 കൃഷ്ണൻ റെഡ്ഡി (മൈസൂരു ലവള്ളി ഗ്രാമം, തവെപള്ളി, ചിറൂർ ജില്ല).

ഇവരെ കൂടാതെ മറ്റു പലരും അവരുടെ പരാക്രമങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ജപ്പാനെതിരായ സമരം അത്യാവുമ്പോഴേക്കും, മദ്രാസ് റജിമെന്റിലെ യോദ്ധാക്കളിൽ പലരും, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരെപ്പോലെ വീര്യപരാക്രമങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, നിരവധി കീർത്തി മുദ്രകൾക്കും സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾക്കും അർഹാവുമെന്നു എനിക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്.

അവസാനമായി ഞാൻ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിലെ ജനങ്ങളോടു പറയട്ടെ : നിങ്ങളുടെ

പുത്രന്മാരോടൊപ്പം സേവനം ചെയ്യുനിൽ ഒരു ബ്രി. ആഫീസറായ എനിക്കു അഭിമാനമുണ്ട്. അവരുടെ ഉത്സാഹവും നേട്ടങ്ങളും അഭിമാനവും അനുകരണീയവുമാണ്.

മദ്രാസ് ഭടന്മാരേ, നിങ്ങളെവിടെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവരായാലും ശരി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയട്ടെ : നിങ്ങൾ എല്ലാം ശരിയാവിധം നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ ഇതേവരെ ചെയ്യതും, ഇനി ചെയ്യാൻ പോവുന്നതുമായ കൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. ജാപ്പകൾക്കു നല്ല ഒരു ചതയ്ക്കൽ കൊടുക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ സഹായിച്ചു; അവരുടെ മനോഭാവവും തന്ത്രവും തകർന്നിടുകിടക്കുന്നു. ജാപ്പകളേക്കാളും നല്ല മനോക്യന്മാരും യോദ്ധാക്കളുമാണ് നിങ്ങളെന്ന് ഈ വീരകൃത്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ബന്ധ ശത്രുവിനെ മുഴുവനും നിങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുത്തുമാറുകട്ടേ; അങ്ങിനെ നിങ്ങൾ രക്തം ചിന്തി സംരക്ഷിച്ച നിങ്ങളുടെ ഗൃഹങ്ങളിലേയ്ക്കു മടങ്ങിവരാനാകട്ടെ—(1944 നവംബർ 28-ാംനു മൃഗ്ഗിനാപ്പള്ളി റേഡിയോവിൽ ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ.)

സ്വാസേനീജ അമ്മ

[യുഗോസ്ലാവിയയിലെ പാർട്ടീസൻസേനയിൽപെട്ട ഒരു വനിതായോദ്ധാവിന്റെ ഡയറിയിനിന്നു എടുത്തതാണ്] ഈ വാസ്തവികകഥ.—യു. സ. പ.]

അത് സംഭവിച്ചത് എവിടെവെച്ചാണെന്ന് എനിക്ക്പ്പോൾ നല്ല നിശ്ചയമില്ല. ഒരുപക്ഷെ ബൊസേനിയയുടെ അതൃത്തിയുടനടയായിരിക്കണം. ആഗ്രാമം വിജനഭൂമിയാണ്, ചിന്നിച്ചിതറപ്പെട്ടതും, പാതി കരിഞ്ഞുമായ രണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ സേനാവിഭാഗം അവിടെ താവളമടിച്ചത്, രണ്ടു ദിവസം വിശ്രമമെടുക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെയായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന രോഗബാധിതരും വയസ്സുചെന്നവരും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള ഒരു രക്ഷാസ്ഥലം കണ്ടു പിടിക്കേണ്ടതു് വളരെ ആവശ്യമായിത്തീർന്നു.

അവർ എനിക്ക് ഒരു ഭരമസ്ഥാനം കണ്ടുപിടിച്ചു—ഒരു മരക്കീടൽ. അതു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതാവട്ടെ, കതിരലയങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കും. അതിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു ചെറിയ പുത്തോട്ടുവൃക്ഷങ്ങളായിരുന്നു. അതിന്നു രണ്ടു മുറികൾ ഉണ്ടു്. മുൻവശത്തെ മുറിയിൽ ഒരു അഗ്നികണ്ഡമുണ്ടു്. പിൻവശത്തെ മുറിയിലായിലായിരുന്നു ആടുക്കളെ കെട്ടിയിരുന്നതു്; പെണ്ണുങ്ങളും കുട്ടികളും കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്നതും അവിടെത്തന്നെ. അവിടെ പുരുഷന്മാരെ യൊന്നും കണ്ടിരുന്നില്ല. ഞാൻ മാത്രമല്ല, ഞങ്ങൾ അഞ്ചു പേർ ആ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചുപല്ലാത്ത തണുപ്പു്; ഞങ്ങൾ അഗ്നികണ്ഡത്തിനടുത്തു പോയിരുന്നു. അതിലും തീയില്ല; അഗ്നികണ്ഡവുമൂടുകി തണുത്തു വെറുങ്ങലിച്ചിരിക്കുന്നു.

“വത്ര, തീകത്തിക്കൂ” ഞങ്ങൾ ആ യുവതിയോടു പറഞ്ഞു. അവളുടെ അടുത്തു നിൽക്കുന്ന ആ പയ്യന്റെയും, ആ വൃദ്ധ തൊട്ടിലിട്ടുകൊണ്ടു ആ കഞ്ഞിന്റെയും അമ്മയായിരിക്കണം അവളെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഈ കുക്കണിക്കാരൻ വിരുന്നുകാരെ കണ്ടതിൽ അവൾ വെറുപ്പു തോന്നിയിരുന്നു.

“ഇവിടെ വിറകില്ല” അവൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. “വേണമെങ്കിൽ കാട്ടിൽനിന്നു വെട്ടിമുറിച്ചു കൊണ്ടുവരണം.”

കിഴവി എഴുന്നേറ്റു ഞങ്ങളുടെ അടുത്തേക്കു വന്നു—അവർ വളരെ വൃദ്ധയായിരുന്നു; മെലിഞ്ഞു നടു കുന്നിഞ്ഞു ഒരു വൃദ്ധ; വായിൽ മിക്കവാറും പല്ലില്ല; തലമുടി പാരിയും കഷണ്ടിയാണ്; അവളുടെ ഉടുപ്പു വെറും തുണിത്തുണങ്ങളായിരുന്നു. “ലാസർ, കാടിപ്പോയി കുറച്ചു വിറകു വെട്ടിക്കൊണ്ടുവരൂ!” അവർ ആ പയ്യനോടു പറഞ്ഞു. “എവിടെനിന്നു കിട്ടുമെന്നു നിനക്കു് നിശ്ചയമുണ്ടല്ലോ.”

പിന്നീടു്, അഗ്നികണ്ഡത്തിന്നു ചുറ്റും കുറെ കരസലകളും സ്റുളുകളും നീക്കിയിട്ടുകൊണ്ടു് ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു: “ഇരിക്കിൻ, നിങ്ങൾ വന്നതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ടു്.”

ഉടനെ തീ കത്തിയെരിയപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ അതിന്നു ചുറ്റും സന്തോഷത്തോടെ ഇരുന്നു

“ഇപ്പോൾ ചൂടുള്ള എന്തെങ്കിലും കുടിക്കുവാൻ കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ” ഞങ്ങളിലൊരാൾ പറഞ്ഞു.

“ഇവിടെ പാലില്ല” കിഴവിയുടെ മരുമകൾ ഉടനെ പറഞ്ഞു. കിഴവി എഴുന്നേറ്റു. “കുറച്ചു പാലുണ്ടു് ഇവിടെ” അവർ പറഞ്ഞു: “റൂസാ! ആ തൊട്ടിൽ അങ്ങേ മുറിയിലേക്കു് എടുക്കു്, ലാസർ, എന്റെ ഒപ്പം വാ.”

കുറച്ച നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം പാലു കിട്ടി. ഞങ്ങൾ കുറച്ചെന്തെങ്കിലും തിന്നണമെന്നു വിചാരിച്ചു ഞങ്ങളുടെ പൊതികൾ അഴിച്ചു—അപ്പോഴും കിഴവി ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എന്തോ അനേകിച്ചു നടക്കുകയായിരുന്നു. ഉടനെ അവൾ വന്നു, ഞങ്ങളോടൊപ്പം ചേർന്നു.

“കാ! പാവപ്പെട്ട പാർട്ടിസന്മാരെ! ഈ മരംകോച്ചുന്ന മഞ്ഞുകാലത്തു് നിങ്ങൾ തണുത്തു വിറച്ചു്, ഓഹിച്ചു്, പട്ടിണികിടന്നു് ക്ഷീണിച്ചു്, രാത്രി മുഴുവനും ഇങ്ങിനെ നടക്കുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കെന്തെങ്കിലും തരാം. എന്റെ അവസാനം കാണാനായി. എനിക്ക് വയ്യാതായി. എന്തായാലും നിങ്ങളും മരച്ചുജീവിക്കണമല്ലോ” ആഗ്രം കാണിച്ചു് അവളുടെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു അവസാനിച്ചപ്പോൾ തൊണ്ട ഇടറിയിരുന്നു!

പെട്ടെന്നു് അവർ എന്റെ അടുത്തുവന്നു, തുറിച്ചുനോക്കി പറഞ്ഞു: “തോട്ടി നിങ്ങൾ വൃദ്ധയായിരിക്കുന്നു.”

“അതെ, എന്നാലും അമ്മേ! നിങ്ങളെക്കാൾ ചെറുപ്പമാണു്.”

“ആയിരിക്കാം—പക്ഷെ ഞാൻ പാർട്ടിസന്മാരടൈയെന്നിച്ച് പോകുന്നില്ലല്ലോ. എന്നാൽ നിങ്ങൾ—വൃദ്ധയും അശക്തയുമായ നിങ്ങൾ! എങ്ങിനെയുള്ള ചെരുപ്പുകളായിരിക്കും നിങ്ങൾ അണിയുന്നതു്? നിങ്ങളുടെ എടുപ്പു ഏതുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതാണു്? നിങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ, നഗരം വിട്ടു കാട്ടിൽപ്പോയിത്താമസിക്കാൻ വയ്യ. നിങ്ങൾ ഒരു കൊച്ചു ചെന്നായ്ക്കുട്ടിയല്ല. നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവമെവിടെയാണു്?”

“വളരെ ദൂരെയാണു്. കടലിനടുത്തു്.”

“ഹാ! കടലോ, അതെവിടെയാണെന്നും എങ്ങിനെയാണെന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷെ നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തു തന്നെവേണം നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്നവൻ.” “സ്പാസെനിജയമ്മേ, എനിയ്ക്കറിന്നു കഴിഞ്ഞില്ല; അതുകൊണ്ടു എനിക്കു വലിയ പരിതാപമുണ്ടു്. എനിയ്ക്കുവിടെനിന്നും പോകേണ്ടതായിവന്നു.”

“ഏ? ശരി, ഒരുപക്ഷെ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരിയായിരിക്കാം. എന്തായാലും കുറച്ചിരിക്കൂ.”

അവൾ ചുമരിൽനിന്നു ബോഡ് പൊന്തിച്ചു് ആ പഴുതിൽനിന്നു ഒരു പൊതിയെടുത്തു. അതു കാപ്പിയായിരുന്നു. അവരുടൻതന്നെ കാപ്പിയുണ്ടാക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. സ്പാസെനിജയമ്മയുടെ കുടിലിൽ ഞാൻ മൂന്നു ദിവസം താമസിച്ചു. പ്രധാനമുറിയിൽ

നിന്നു അവൾ എല്ലാ സാമാനങ്ങളും ഒഴിച്ചു; എല്ലാവരേയും പുറത്തെയച്ചു. ഞാൻ മുറിയുടെ മൂലയിൽ എന്റെ ക്യാമ്പുകുട്ടിയിൽ കിടന്നു; അവർ അടുത്തു തന്നെ മരപ്പലക കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു കുട്ടിലിലും അവരോടു തൊട്ടു തന്നെ, കൊച്ചുകുഞ്ഞു ഉറങ്ങുന്ന ആ തൊട്ടിലും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പകൽമുഴുവനും അവൾ പ്രവൃത്തിയെടുത്തു വന്നു. ചിലപ്പോൾ ചക്തിരിച്ചു നൂലെടുക്കുകയായിരിക്കും; മറുചിലപ്പോൾ ചൂടുള്ള വിറകുകൾ കെട്ടും, പശുക്കളെ തോട്ടത്തിൽ തീറ്റി നടത്തും, കുട്ടിയെ താരാട്ടും, ലാസർ, പാട്ടിസന്മാർക്കു വേണ്ടി എല്ലാം ചെയ്യുന്നതില്ലേ എന്നനേപക്ഷി. മറും, മറും. ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തന്റെ സ്നേഹയെക്കൊണ്ടുകൂടി ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി വിറകു കൊണ്ടിരിക്കുകയും, വെള്ളം കോരിക്കുകയും, അപ്പമുണ്ടാക്കിക്കുകയും, ഞങ്ങളുടെ തുണികൾ നിരമ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

* * *

ഞങ്ങൾ വീണ്ടും സമരങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു; ശത്രുവിന്റെ വെടിയുണ്ടകൾ ഞങ്ങളുടെ പിൻഭാഗത്തുകൂടെ പാഞ്ഞിരുന്നു പലപ്പോഴും, ഞങ്ങൾക്കു തോറ്റു പിന്മാറേണ്ടി വന്നു. കഷ്ട കാലങ്ങൾ: ഞങ്ങൾ കതിറ്റപ്പറത്തുകൂടി പല പുഴകളും, തോടുകളും, ഒക്കെ വിന്നിട്ടു. ഇടയ്ക്കു വെറും വയ്ക്കോൽമാത്രം ഞങ്ങളും കതിരുകളും പ്രാതലായിക്കഴിച്ചു.

ഒരിക്കൽ ഞാൻ ശത്രുക്കളുടെ പിന്നണിയിൽപ്പെട്ടു. എനിയ്ക്കു ആടുമാടുകൾക്കുള്ള തൊഴുത്തിൽ രക്ഷപ്രാപിക്കേണ്ടിവന്നു.

“വേ സഖാവേ, നിങ്ങൾക്കു കുറച്ചു പാലു് വേണോ?”

ഞാനതിശയിച്ചു പിന്നോക്കം നോക്കി. അതു പശുക്കളെ തെളിച്ചുവരുന്ന സ്പാസെനിജയമ്മയായിരുന്നു. എങ്ങിനെ അവരവിടെ വന്നു ചേർന്നുവെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“അതേ, നിങ്ങൾ പോയപ്പോൾ വേറെയും ചിലർ വന്നു. നിങ്ങൾ എങ്ങിനെയുള്ള കൂട്ടരാണെന്നു ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ പശുക്കളെ തൊഴുത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവിട്ടു. എന്റെ സ്നേഹമകന്റെ ഭാഗ്യം! അവളുടെ ബന്ധുക്കളുടെ അടുത്തേക്കു പോയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലേക്കും പോന്നു. നിങ്ങൾക്കു ഇതിൽ ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കാമെങ്കിൽ എനിക്കും സാധിക്കും. ഇല്ലേ? എന്റെ പൊതുൻ ശ്രേയസ് പാർട്ടിസന്മാരുടെക്കൂടെയാണെന്നു കേട്ടു. ഒരു പക്ഷെ എനിക്കു അവനെ കാണുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും ഞാൻ വിചാരിച്ചു.” പിന്നെത്തന്നെ രണ്ടു ദിവസങ്ങളിലും, ആക്വേണ്ടിയും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പശുവിനെ കറക്കുന്നതിന്നു അവർ തയ്യാറായിരുന്നു. എനിയ്ക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, അന്നത്തെ ഭയങ്കര സമരത്തിന്നുശേഷം അവരും ജീവരക്ഷ നേടിയോ എന്നു്. ഞാനവരെ പിന്നീടൊരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല.

സോവിയറ്റ് നാട്ടിലെ സമരപത്രങ്ങൾ

അയാൾ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ പാതിരയായിരുന്നു. കാലുവെപ്പുശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ സൈനികനികേതത്തിലെ കാവൽക്കാരനായ ഭടൻ വിളിച്ചുചോദിച്ചു: “ആരവിടെ?” രോമത്തൊപ്പിയും ആട്ടിൻതോൽകുപ്പായവും കയ്യാടണക്കാരൻ ബുട്സും അണിഞ്ഞിരുന്ന ആ അപരിചിതൻ അടുത്തുവന്ന ഭടനോടു അന്വേഷിച്ചു “ഇവിടുത്തെ പട്ടാളത്തലവൻ ആരാണ്?”

“ഞാൻതന്നെ” ഗുസറേവ് പറഞ്ഞു. യാതൊന്നും പറയാതെ ആഗതൻ തന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ ഗുസറേവ് വശം കൊടുത്തു. ആ നിക്കാട്ടിൽനിന്നു ആയാൾ ഗൊലാ സാഫ്ലത്തിന്റെ ഒരു ഭൂതനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കും. പോക്കറിൽനിന്നു ഒരു കെട്ടു കടലാസ്സുകൾക്കൂടെ എടുത്തു അയാൾ നീട്ടിപ്പിടിച്ചു. പട്ടാളമുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ആയാളോടു ജർമ്മൻസൈന്യങ്ങളെ ചവിട്ടിയുള്ള വർത്തമാനങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ വീണ്ടും ആ കടലാസ്സുപുരുക്കൾ നീട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടു് ആയാൾ പറഞ്ഞു: “ഇതു നിങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയും.”

ഒരു റഷ്യൻ സ്ത്രീകളുടെ കോപ്പിപ്പറമ്പുകത്തിൽനിന്നു ചീന്തി എടുത്ത ചില കടലാസ്സുതുണ്ടുകളായിരുന്നു അവ. ആദ്യത്തെ വേജിന്റെ മുകളിലായി ഗ്ലോഡോർമർ (ഗോഡോവിലെ കൃഷിക്കാരൻ എന്നർത്ഥം) എന്നെഴുതിയിരുന്നു.

“ഇതു ഞങ്ങളുടെ ഗൊറില്ലാ വർത്തമാനപത്രമാണ്” അയാൾ വിശദീകരിക്കാനാരംഭിച്ചു: “ഇതിലെ അച്ചടികൾ വായിക്കുവാൻ വളരെ എളുപ്പമല്ല. പക്ഷെ ഗോഡോവിലെ ജനങ്ങൾ ഇതിലെ ഭാരോ വാക്കുകളും വായിച്ചുവരുന്നു. അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇതു ശുഷ്കാന്തിയോടും, ജിജ്ഞാസയോടും മറ്റൊന്നുംതന്നെ അവർ ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കയില്ല. പുരുഷിയായ ഇരുപതു കുടുംബങ്ങൾക്കെങ്കിലും ഇതു വായിക്കുന്നു. അവസാനത്തെ വായനക്കാരൻ എന്നെങ്കിലും ഒരിക്കൽ തന്റെ പൊതുവാൾ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തീർച്ചയായും അതു സൂക്ഷിക്കും.

ഞാൻ എന്നെ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തട്ടെ ഞാൻ വെറും ഒരു സന്ദേശവാഹകൻ മാത്രമല്ല. യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് ‘ഗ്ലോഡോർമർ’ന്റെ പത്രം ധിപരായിരുന്നു ഞാൻ. ഇന്നും ഞാനീപത്രം നടത്തുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ കാട്ടിനുള്ളിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കിട്ടാണെന്നുമാത്രം.

ജർമ്മൻകാർ ഗോഡോവിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഗൊറില്ലാക്കളെപ്പോൾ കാടുകളേ ശരണം പ്രാപിച്ചു. അവിടെനിന്നു നാസികളെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ഞങ്ങളുടെ അത്യാശ ജർമ്മൻ പ്രചരണത്തെ തടുക്കുന്നതിന്നു ഒരു പത്രം വേണമെന്നായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു അച്ചുകളും, മഷിയും, കടലാസ്സും, അച്ചുകൂടമൊ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടും ഞങ്ങൾ നിരാശപ്പെട്ടില്ല. ഞങ്ങൾക്കു ആദ്യത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന്നു് ആയുധങ്ങളോ വെടിമരുന്നു ഇല്ലായിരുന്നു. അവയൊക്കെ ഞങ്ങൾ യുദ്ധംചെയ്തു സമ്പാദിച്ചു. ഒരു അച്ചുകൂടം പിടിച്ചുപറുന്നതിന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി ഞങ്ങൾ ലാഭപ്പെടുത്തുന്നതും.

യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് “ഗ്ലോഡോർമർ” അച്ചടിച്ചിരുന്ന ആ ഇടത്തു്, 70 നാഴിക ദൂരെ, ഒരു കയ്യച്ചുകൂടം (ഹാൻഡ് പ്രസ്സ്) ഉണ്ടെന്നു വിവരം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടി. 70 നാഴിക ദൂരം ആ

ഇന്ത്യൻഭടൻ

(പരയങ്ങാട്ടു് കുഞ്ഞിരാമൻ, കണ്ണൂർ)

“ഈ കവിത ഒരു ഭടന്റെ പോർവിളിയോകയാൽ ഇതിൽ കവിതയ്ക്കുണ്ടാകേണ്ട സുവർണ്ണ കിട്ട ലവലേശം ഇല്ല എന്നു എന്നിട്ടു നല്ല വിശ്വാസമുണ്ടു്. ഭടന്മാർ പണ്ഡിതന്മാരും സാഹിത്യകാരന്മാരും ആയിരിയ്ക്കുക സാധാരണമല്ലായ്കയാണു് ഞാനും ഒരു നാടൻ ഭടനായി ഇത്തരം ഒരു കവിത രചിച്ചതു്” രചയിതാവിന്റെ ഈ അഭിപ്രായത്തിലേയ്ക്കു ഞങ്ങൾ വായനക്കാരടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കുന്നു; അതോടൊപ്പം മാന്യനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിന്നു അതർഹിക്കുന്ന ആദരവു കൊടുത്തുകൊണ്ടുവേണം പദ്യശകലം വായിപ്പാനെന്നു പ്രസ്താവിക്കട്ടെ. യു. സ. പ.]

കള്ളക്കുഴപ്പേറികളെ! ജപ്പാൻ-പടയാളികളേ! കരുതിക്കൊ മർജ്ജനൻ ഞാനിന്ത്യൻ പടയിൽ ഭടനായ് നിങ്ങൾ തലകൊയ്യാൻ വെല്ലും, പിന്നെത്തല്ലും, പിന്നെ-ക്കരവസ് ഗത്താൽ കൊല്ലും. ഞാൻ അഞ്ചിഞ്ചിൽ പരമാശ്വത്തോളം നെഞ്ചത്തേറ്റും കരവാൾ ഞാൻ പിടയും നിങ്ങൾ, കരവാളങ്ങൾ മുറിയും, ദൂരത്തെറിയും ഞാൻ	പുട്ടരക്കുത്തിൻ പുഴകൾ റൂറാ-യൊഴുകും നിങ്ങൾ ശവമൊല്ലും അതിധീരൻ ഞാൻ കരവാൾ ചൂണ്ടി-കുതികൊള്ളുമ്പോളെന്താ നിങ്ങൾ വിറയും റൂറനും, കരയും ധൈര്യം മമ ലസ് ഗത്താൽ ദൂതരാവും കണ്ണും കാതും കരളും പോകും കഴുവേറികളേ! കരുതിക്കൊ മമ ഭൂവികൽ പാമുന്നാനായ് കൊതിയേണ്ടു വേ തുനിയേണ്ട!
---	---

ങ്ങൾ നടന്നുപോയി, നഗരത്തിൽ ആരും അറിയാതെ പ്രവേശിച്ചു. ആ അച്ചുകൂടം മോഷ്ടിച്ചു. പക്ഷെ ഘനമുള്ള ആ യന്ത്രം എടുത്തുകൊണ്ടു വരുന്ന കൃത്രിമ എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. ഒരുവിധത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കത്രം സാധിച്ചു. നഗരവാസികൾ ഞങ്ങൾക്കു മഷി കൊണ്ടുവന്നുതന്നു. കുട്ടികൾ കൃത്യുന്നത്ര നോട്ടുപുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു രഥസ്വമായി ഞങ്ങൾക്കു നൽകി.

ഞങ്ങളുടെ പത്രം നടത്തുന്ന ആഫീസ് കാട്ടിൽ മരക്കൊമ്പുകൾക്കൊണ്ടും, ഇലകൾക്കൊണ്ടും മേഞ്ഞു മേൽപുരയോടുകൂടിയ ഒരു കുടിയായിരുന്നു. പത്രത്തിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ മിക്കവാറും ഞാൻ തന്നെയാണ് എഴുതിയിരുന്നതു്. ദേവിയോവിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന വർത്തമാനങ്ങൾ, ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗൊറില്ലാകൾ പറയാറുള്ള സംഗതികൾ, ജർമ്മൻ പട്ടാളക്കാരുടെ ഭൂനയങ്ങളെയും തോന്നിവാസങ്ങളെയും പററിയുള്ള ഗ്രാമീണരുടെ വിവരണങ്ങൾ,—ഇവയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരുന്നു വിഷയങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്.

എന്റെ പത്രമുപ്ലിസ്സിലെ കമ്പോസിറ്റററും പ്രിൻടറും ഞാൻ തന്നെയായിരുന്നു. അച്ചു നിരത്തി ശരിപ്പെടുത്തുക എന്ന ജോലി മഞ്ഞുകാലത്തു ഏറ്റവും വിഷമമേറിയ ഒന്നാണ്. ലോഹം കൊണ്ടുള്ള അച്ചുകൾ തണുത്തു മരവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവ നിരത്തുന്നതിന്നു അവയെ എന്റെ പല്ലുകൊണ്ടു കെട്ടുമുളളതാക്കേണ്ടിവന്നു. ചിലപ്പോൾ തണുത്ത അച്ചുകൾ എന്റെ വിരൽത്തുമ്പിലെ തൊലി ഉരച്ചുകളയും.

മഷി കുറച്ചു ഉണ്ടായിരുന്നുമുളളു്. അതു വിശുദ്ധീകരിച്ചുവെക്കുന്നതു്, തന്മൂലം അത്യാവശ്യമായി. കുറവു വെള്ളമെഴുത്ത് മഷിയുടെ കട്ടികുറച്ചു. അച്ചടി വളരെ മങ്ങിയതായി. ആയാൾ തുടർന്നു.

“എന്നാലും വായിക്കാൻ സാധിക്കും, അതേ ആളുകൾ വായിച്ചുവരുന്നമുണ്ടു്. ഞങ്ങളുടെ മനോഹൈന്ദവത്തെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ഏതു ഏറ്റവും വലിയ ഒരുപകരണമായിത്തീർന്നു; ഗൊറില്ലാസേനയിലേയ്ക്കു വളരെയധികം ആളുകളെ ചേർത്ത റിക്രൂട്ടിങ്ങു് ആഫീസറും ഈ പത്രം തന്നെയാണ്. അപ്പോൾ, ഞാൻ പോകട്ടെ, എന്നിങ്ങ ഗ്ലോഡോർമർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താറുണ്ടു്”.

* * * *

റഷ്യയിൽ പോരാടുന്ന പത്രങ്ങൾ വളരെയുണ്ടു്. 150 പ്രതികൾ മാത്രം ചെലവുള്ള ഗ്ലോഡോർമർ മുതൽ 15,000,000 പ്രതികളോളം ചെലവുള്ള “ഫോർ ദി സോവിയറ്റ് ഉക്രേൻ” എന്ന പത്രങ്ങൾവരെ ഇതിലടങ്ങും. സാമാന്യഗ്രന്ഥം തികഞ്ഞു വളരെയധികം മാസികകളും, വാരികകളും വേറേയുണ്ടു്. “ദി ഡൈലോ റഷ്യൻ ബാനർ” എന്ന പത്രികയിലെ പ്രധാനികളായ 34 ലേഖകന്മാർ ഗൊറില്ലാ സൈന്യത്തിലുള്ളവരാണ്.

ജർമ്മൻകാക്കുപിന്നിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ പത്രങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുക ചില്ലറപ്പണിയെന്നല്ല. നീപ്പിന്റെറിയും, ഡിവിനിയുടെയും ചുറ്റിലും ഉള്ള പാറപ്രദേശങ്ങളിൽ മുകുയന്മാർ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നുണ്ടു്. അവർ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്ന നിധികൾ കടലാസുപുരുക്കൾ ഒരുക്കിവെച്ചു കെട്ടിക്കിട്ടാണു്. ഗോറില്ലാകൾ ഇങ്ങിനെ റൂറകണക്കിൽ “കുറ്റികൾ, ഈ നദികളുടെ ഉയർന്ന തീരങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവെക്കുന്നു. “മീൻപിടുത്തക്കാരാവട്ടെ”, ഇവ സാധാരണ ജനങ്ങളും, സൈന്യങ്ങൾക്കും, പത്രങ്ങൾക്കും ഇടയിൽനിന്നു അവരെ യോജിപ്പിക്കുന്ന ചങ്ങലക്കണ്ണികളുമാണു്. ഉക്രേനിയൻ ഭാഷയിലും, ഡൈലോ റഷ്യൻ ഭാഷയിലും

അവർ ചോദിച്ചപ്പോൾ

(പി. കെ. കുഞ്ഞിരാമൻ പണിക്കർ)

(ഗംഗ)

പച്ചപിടിച്ച പറങ്കിമാവിൽ ചോട്ടിൽ
ഉച്ചക്കിരുന്നിരവെണ്മണിമാർ
പുല്ലുസപരത്തിങ്കൽ ദേവകി ചോദിച്ചി-
തച്ചാരാശ്രിതരും തോഴിയോടായ്,
“അല്ലയോ കല്യാണിയെത്രനാൾ വീണ്ടുമി
വല്ലായ് ഭർത്തുവിയോഗത്തിൽ നീ
വെച്ചു പുലർത്തും, പുതുമണം പോയ്തോയ

വിചകത്തിൻ മലർ ചെങ്ങണപോൽ”
വെട്ടെന്നവർ ഞെട്ടിയോതിയിരേവിയ-
മുത്തരം പാരം കൃതാർത്ഥയായി,
“ദേവകിനിന്റെ കറുകിയ ബുദ്ധിയിൽ
മേവും വിചാരങ്ങളെത്ര തുച്ഛം.
ചരിത്രശുദ്ധികളെങ്ങെത്രതൃപ്തി
ഭാരതസ്ത്രീകൾ തൻ ജീവനടരും

മാലിന്യമേലാത്ത മാതൃകശക്തിയിൽ
ആലംബമാണല്ലോ ജീവിതങ്ങൾ
മിന്നൽ പടകളിൽ മുന്നിലാണെന്ന് വരൻ
എങ്കിലുംതെല്ല കലുങ്ങിക്കാതെ,
മനുഷ്യാനന്ദം തുകി ജാപ്പ പരാജയം.
സന്നതാംഗി നിത്യം കാത്തിരിപ്പു.”
(ശ്രീഭം)

മുളള അനവധി പത്രങ്ങൾ ഇതേ വിധത്തിൽ
“മീൻപിടുത്തക്കാരടെ” സഹായത്തോടെ
യാണ് ജനങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നത്.

പത്രങ്ങളു ഭാഷകളിൽ സമരപത്രങ്ങൾ പ്ര
സിദ്ധം ചെയ്യുവരുന്ന. ജർമ്മൻ ഭാഷയിലും
കൂടെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവരുന്നെണ്ണം. വാഷകൾ
കൊണ്ടുള്ള സമരത്തിൽ റഷ്യക്കാരനെപ്പോലെ
അന്നെ ജർമ്മനുകാരനേയും ഉന്നം വെച്ചിട്ടുണ്ട്.
സ്റ്റാലിന്റെ പ്രസംഗത്തോടൊപ്പം ചിച്ഛിന്റെ
യും റൂസ് വെൽട്ടിന്റെയും പ്രസംഗങ്ങളും പ്ര
സിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ, പത്രം
വായനക്കാരെ ഹിറ്റ്ലറുടെ വാക്കുകൾ കൂടി
ഉദ്ധരിച്ചുകാണിച്ചു കാർഷ്ടികൾ. എല്ലാ
സേനാവിഭാഗത്തിനും അതിന്റെ സ്വന്തമായ
ഒരു പത്രം ഉണ്ട്. എല്ലാ പ്രധാന യുദ്ധരംഗ
ത്തിലും, ചുവപ്പുസേന പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവരുന്ന
ഒരു ദിനപത്രം നല്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. ഇവയുടെ
എല്ലാം മുതൽക്കാണ് ‘റേഡ് സ്റ്റാർ’. ഇതു
ചുവപ്പു സേനയുടെ പ്രധാന മുഖ പത്രമാണ്.
കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ മുഖപത്രമായ പ്രവ്
ദയെക്കഴിച്ചാൽ, പിന്നീട് കൂടുതൽ പ്രാമുഖ്യ
മുള്ളതു റേഡ് സ്റ്റാറിന്നാണ്. അതിലെ ലേഖ
കന്മാരിൽ പലരും റഷ്യയിലെ സുപ്രസിദ്ധ
ശാസ്ത്രകാരന്മാരും മേത്തരം സാഹിത്യകാരന്മാ
രും, സൈനിക വിദഗ്ദ്ധന്മാരാണ്. ‘റേഡ്
സ്റ്റാർ’ന്റെ കോളങ്ങളിൽ സുപ്രസിദ്ധ കാമി
കന്മാരും നോവലെഴുത്തുകാരനായ മിക്കെൽ
ഷോളോക്കോവിന്റെ തൂലികാവിഭാസങ്ങളുണ്ടാ
യും; റഷ്യൻ എഴുത്തുകാരിൽ മുമ്പനായ
അലക്സീ കോർസ്നോവ്, കോൺസ്റ്റാന്റിൽ സിമ
നോവ് തുടങ്ങിയവരുടെ ലേഖനങ്ങളും ഉണ്ടാ
യിരിക്കും. ‘റേഡ് സ്റ്റാർ’ലെ പല എഴുത്ത
കാരും യുദ്ധമുന്നണിയിലേക്കു പോവുന്നു. അതി
ന്റെ റിപ്പോർട്ടർമാർ സൈനികപരിശീലനം
നല്കിയിരിക്കുന്നു. അവർക്കു ആഫ്രിക്കൻമാരുടെ
നിലയാണുള്ളതു്. അവർ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്ന
സമരങ്ങളിൽ അവരും ഭാഗഭാഷകളാകുന്നു. ഒരു
“റേഡ് സ്റ്റാർ” പ്രതിനിധിയായിരുന്ന യു
ജൻ പെട്രോവ്, സൈബീരിയയിൽനിന്നുറോഡത്തിൽ
മരണമടഞ്ഞു. അലക്സാണ്ടർ പൊളേക്കോഫ്,
ചരിത്രകൃതിയിൽ വെട്ടെങ്കിലും പൊരുതി രക്ഷ
പ്പെട്ടു; പക്ഷെ സ്റ്റാലിൻഗ്രാഡിലെ വിശ്വവിശ്രു
തമായ സമരത്തിൽ അദ്ദേഹം വീരമൃത്യുവാരിച്ചു.
മറ്റൊരു “റേഡ് സ്റ്റാർ” ലേഖകൻ ബോ
റിസ് യെംപോൾസ്കി (കഴിഞ്ഞ ലക്കം യുദ്ധ

സഞ്ചികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള “ഗെ
റീജ് ഡോക്ടർ” ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികയിൽ
നിന്നു പ്രവഹിച്ചതാണ്. യു. സ. പ.) നാ
സികൾക്കുവീണമായ ഉദ്യോഗ്നിൽ കൂടെ ഒരു
കഥ കിട്ടുവാനായി 600 നാഴിക അലഞ്ഞുനടന്നു;
അദ്ദേഹത്തിന്നു ഈ സഞ്ചാരത്തിൽ പാദരക്ഷയും
കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; കാരണം അവ ജർമ്മൻ
കാർ പിടിച്ചുവാങ്ങിയിരുന്നു.

‘റേഡ് സ്റ്റാർ’നുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്ത
നങ്ങൾക്കു പുറമെ പല ലേഖകന്മാരും “സഞ്ചരി
ക്കുന്ന പത്രങ്ങൾ” പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്നു.
ഈ “സഞ്ചരിക്കുന്ന പത്രങ്ങൾ” പലപ്പോഴും
സോവിയറ്റ് സേനയുടെ വിജയങ്ങളെ പെ
ട്ടെന്ന് മറുജ്ഞപര അറിയിക്കുന്നതിന്നു വ
ളരെയധികം പ്രയോജനപ്പെടാറുണ്ട്. ഇന്നു
ഒരു പടച്ചാലിൽ ഒരു അച്ചടിയത്രം കണ്ടു മുട്ടി
യാൽ ഒരു റഷ്യൻ ഭടനു അതു അത്ഭുതമായി
ത്തോന്നുകയില്ല. ലോറിയലും, തീവണ്ടികൾ,
യുദ്ധരംഗത്തിന്റെ തൊട്ടു പിന്നിലുള്ള കാഴ്ചകൾ
ഇവയിലൊക്കെയും അച്ചടിയത്രങ്ങളും, പത്ര
ത്തിന്നു വേണ്ട ഉപകരണങ്ങളും കാണാവുന്ന
താണ് “ഒരു പട്ടാളക്കാരനും ഒരു പത്ര
ത്തിന്റെ പ്രതിയില്ലാതിരിക്കുകയില്ല” ഒഡാവി
സാവിച്ചു എഴുതുന്നു, “ഹൈറ്റ് ഫോർ ദി മദർ
ലാൻഡ്” “ഫോർവേഡ് ടു ബോറിൽ”,
“ഫോർ കൺട്രി”, “റേഡ് ആർമി ടൂത്ത്”
ഈ പത്രങ്ങൾ സൗജന്യമായി വിതരണം ചെയ്യ
പ്പെടുന്നു. യുദ്ധരംഗത്തിന്റെ തൊട്ടടുത്തു
വെച്ചാണ് ഇവ അച്ചടിക്കുന്നത്. വെടിയുണ്ട
കൾക്കിടയിൽവെച്ചാണ് വിതരണം ചെ
യ്യുന്നത്. ഗെറീല്ലാ സംഘങ്ങൾക്കു വിമാനമാർഗ്ഗ
മായി കാഴ്ചകളിലെത്തിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നു.”

ഒരു റേഡ് സ്റ്റാർ പ്രതിനിധിയും, സഞ്ചാര
പത്രങ്ങളുടെ പത്രാധിപ സമിതിയിലെ ഒരംഗ
വുമായ അലക്സീ ടെടിയുകോവ് ഒരു പത്രമാപ്പി
സി.നപ്പററി ഇങ്ങനെ വിശദീകരിക്കുന്നു:

“വിചിത്രതകൾക്കിടയിൽത്തന്നെ ഇരുന്നു
ജോലി ചെയ്യുന്നതിന്നു ഞങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.
ഞങ്ങൾ 30 നാഴികയോളം ചിലപ്പോൾ ഒരു
ലോറിയിലിരുന്നു തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഞങ്ങ
ളുടെ റെഴുത്തുകാരനായ ഇവൻ ആൽട്
സൺ, ഹരിക്കൽ ഒരു ദിവസത്തിൽ അഞ്ചു ആ
ക്രമണങ്ങൾ നടത്തിയ ഒരു സേനാവിഭാഗത്തി
ലായിരുന്നു. ആൽട്സൺ ചിലപ്പോൾ പച്ചുവ

മെഴുതും. മാത്രമല്ല, ലോറികളിൽനിന്നു സാമാന
മിറക്കുന്നതു പരിശോധിക്കും: പലപ്പോഴും
കമ്പോസിറ്ററുകൾ പണിയും, ആവശ്യം വന്നാ
ൽ, ചെയ്യും. ഞങ്ങളുടെ അച്ചുകൂടം വഹിച്ചു
പോകുന്ന ലോറിയിലെ ആൻറി ഏർക്രാഫ്റ്റ്
തോക്കുപയോഗിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന്നു പരിചയ
മുണ്ട്.

രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഞങ്ങൾ ശത്രുക്കളാൽ വളയ
പ്പെട്ടു: പക്ഷെ പോരാടി രക്ഷപ്പെടുകയും
ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ ഒരിക്കൽ രണ്ടു ടാങ്കു സമരങ്ങൾ
ക്കു വിധേയരായി; അസംഖ്യം ആകാശക്രമണ
ങ്ങൾ ഞങ്ങൾ സമീപിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും ഞങ്ങ
ളുടെ പട്ടാളക്കാരുടെ സൗകര്യത്തിന്നും, സുഖ
ത്തിന്നും വേണ്ടി ഞങ്ങൾ ദിനംതോറും പത്രം
പുറത്തിറക്കുന്നു. ‘യുദ്ധത്തിലെ ഡിസോമാത്ത
ന്മാർ’ എന്ന തലക്കെട്ടിന്നു കീഴിൽ, ഞങ്ങൾ
ധീരന്മാരെയും, പരാക്രമികളേയും ശ്ലാഘിക്കുന്നു.
അവരുടെ വീര്യപരമകൃമങ്ങളെ പ്രശംസിച്ചെഴു
തിയ അതേ പേജിൽത്തന്നെ, പട്ടാളക്കാരെ
ആവലാതികളും, നിരൂപണങ്ങളും ചേർത്തു വര
ുന്നു. നേരംപോകാതെ, ഭടന്മാർക്കു ബുദ്ധിമുട്ടു
ലല്ല വായിത്തോന്നാറുണ്ട്.”

“100,000 മരങ്ങളുമേടടുത്തു ഒരു മനുഷ്യ
നാണ്” എന്ന ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലാൽ പ്രസിദ്ധ
മായിരുന്ന ഒരു കാട്ടിനുള്ളിലുള്ള ഒരു പത്രപ്ര
സിദ്ധീകരണശാലയെപ്പറ്റി മാറിയ ക്ഷാങ്കാവ്
സ്തയ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു: “ഇന്നവിടെ
കാരോ മരത്തിലും കാരോ മനുഷ്യരുണ്ട്. രണ്ടു
വൈൻമരങ്ങൾക്കിടയിൽ മണ്ണിലേയ്ക്കു താഴ്ത്തി
യ കാലുകുളുട്ടുകൂടിയ കസേരയും മേശയും
ഉണ്ട്. മേശക്കരികിൽ ഇരിക്കുന്നതു മാനേജി
ങ് എഡിറ്ററാണ്. അദ്ദേഹം അക്ഷീണ
നാണ്. തോക്കുകൾ ഗർജ്ജിക്കുന്നുണ്ടാവാം,
വിമാനക്രമണ മുൻകരുതൽ ശബ്ദം പ്രതി
ധ്വാനിക്കുന്നുണ്ടാവാം, അപ്പം വാരകൾ അകലെ
വെടിയുണ്ടകൾ പാഞ്ഞുപോകുന്നുണ്ടായിരിക്കാം,
എന്തായാലും, പത്രം പുറത്തുവരുന്നു!”

“പത്രാധിപരെ കാണാനില്ല. കഴിഞ്ഞു
അഞ്ചു ദിവസങ്ങളോളമായി അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി
യാതൊരു വർത്തമാനവുമില്ല. ഒരു റിപ്പോർട്ടർക്കു
മുറിയേറ്റിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരാൾ, ശത്രുരംഗ
ത്തിന്നു പിന്നിൽ കടുങ്ങിപ്പോയി. എന്നാലും
ഭടന്മാർക്കും ഗ്രാമനിയോഗികൾക്കും വായിക്കുന്ന
തിന്നു കൃത്യസമയത്തു പത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തു
ന്നു.”